

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 2 d'octubre del 1933

SUMARI

A les cinc i catorze minuts de la tarda s'obre la sessió, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

L'honorable senyor Conseller Primer dona compte d'haver estat plantejada la crisi total del Govern.

El senyor Lluhí demana per parlar i la Presidència diu que, plantejada la crisi, no pot entaular-se debat.

S'aixeca la sessió a les cinc i vint-i-vuit minuts de la tarda.

S'obre la sessió a les cinc i catorze minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi ha els honorables senyors Conseller Primer i Conseller de Treball i Assistència Social i interí de Governació, de Cultura, d'Agricultura i Economia i de Sanitat i Assistència Social.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Conseller Primer.

El Sr. CONSELLER PRIMER : Senyors Diputats : He demanat la paraula al senyor President per a fer una declaració al Parlament de Catalunya en nom del Govern de la Generalitat.

(Entra l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret.)

Tots vosaltres sabeu prou, ho sap en general l'opinió pública, que fa un cert temps es va produir una crisi parcial en el Consell Executiu de la Generalitat pel fet de què el nostre estimat amic i company, senyor Selves i Carner, va passar, per creure el Govern que era persona altament capacitada per a exercir-lo en el país, al

càrrec de Comissari d'Ordre públic de Catalunya que porta aparellat en la concepció acceptada del traspàs de serveis d'Ordre públic el de Governador General de Catalunya nomenat per Decret del Govern de la República.

Llavors, per aquest fet, es va produir aquesta crisi parcial ; i no es va creure que de moment havia de proveir-se la vacant. Quelava, per tant, en una forma latent una situació interina que era millor no resoldre fins el moment que el Govern vingués al Parlament. Hem volgut donar una prova del respecte que sentim pel règim parlamentari, i encara que el volum de la Majoria compacta, que ens sosté amb la seva confiança, faci més difícil una votació adversa, de totes maneres pel respecte a què m'he referit, hem cregut que l'explicació primera del nostre procedir devíem donar-la al Parlament.

Durant tot aquest temps, s'han produït esdeveniments polítics que darrerament, en part, s'han aguditzat, esdeveniments apreciats en forma diferent per alguns sectors de la Majoria ; i essent així, nosaltres hem cregut que el nostre deure, el deure dels elements que componen el Govern, en el de deixar en la màxima llibertat, sense li-

mitació ni freqüència de cap mena, la funció presidencial, amb l'objecte de què es resolgués la crisi que té un origen de caràcter parcial en tota la seva amplitud.

Havent-hi en aquesta situació un lloc del Govern a proveir abans que la vacant fos proveïda, hem posat, cada un de nosaltres, a la disposició del President de la Generalitat de Catalunya, els llocs que respectivament ocupàvem en el Govern, perquè l'honorable senyor President, mitjançant les consultes que cregui pertinents, pugui reorganitzar el Govern en la forma que cregui més indicada.

I fetes aquestes manifestacions voldria cloure amb unes indicacions finals. Una d'elles és que com tots sabeu, perquè així s'ha consignat en l'ordre del dia, el Govern com a resultat de les tasques dels diferents Departaments durant aquest temps en què el Parlament ha permanescut tancat havia de presentar avui a la Cambra quinze Projectes de Llei. I aquesta tasca que hem fet, prou sabem que en els moments en què hi ha un Govern dimissionari queda sense Govern que la signi i que l'avalí. Per tant, després de consultar-ho amb la Presidència, aquesta ha cregut que malgrat els nostres desigs d'oferir al Parlament el resultat del nostre treball, fóra irregular que estant el Govern en crisi presentéssim aquests Projectes de Llei. Ara bé; com que nosaltres creiem que en definitiva representen un treball realitzat, el qual, sinó en tota la seva totalitat, en alguna de les seves parts pot ésser una ajuda valuosa pels altres Governos que ens succeeixin i també pel Parlament de Catalunya, per això jo demanaria a la Presidència que sense que es doni lectura d'aquests Projectes de Llei, els poguéssim lliurar a la Mesa com a fruit del nostre treball i aquesta disposés llur publicació, perquè servis, sinó amb caràcter oficial, almenys com un document d'orientació en el moment en què el Parlament emprengués la resolució d'aquests problemes.

El Sr. PRESIDENT: Apareixeran publicats en el DIARI DE SESSIONS a títol documental.

(Els Projectes de Llei de referència es publicuen com annex al present DIARI DE SESSIONS.)

El Sr. CONSELLER PRIMER: Altre punt es el fet que encara que no s'ha anunciat oficialment, s'ha dit, i a més és lògic i natural, en el moment en què s'ha de reunir una altra vegada el Parlament que s'havia de plantejar un debat polític. Els components d'aquest Govern, que la majoria són parlamentaris del Parlament de Catalunya, hem d'aclarir que sigui quin sigui el lloc que ocupem en el dia de demà, en el banc del Govern, o en els nostres escons de Diputats, però sempre en el Parlament, cadascú en particular i tots en conjunt ens sometrem a l'examen i intervindrem en els debats que facin referència a la nostra gestió en el Govern. De manera, que aquesta decisió no fa sinó ajornar uns dies el debat aquest, però des d'aquest moment acceptem el compromís de respondre en els debats polítics que facin referència a la nostra gestió.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. CONSELLER PRIMER: La darrera de les manifestacions que desitjava fer en nom del Govern és repetir l'explicació que he donat en aquest acte, el respecte que representa el voler que la notícia de la crisi sigui en el Parlament on es doni, i he d'afegir el nostre convenciment, que crec compartit per la Majoria, que la reorganització del Govern ha de donar-li més força i més empena, i que aquesta resolució no afeblirà els nostres principis i donarà al Consell una base sòlida i ben ferma.

El Sr. LLUHÍ: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: No pot haver-hi paraula, senyors Diputats.

El Sr. LLUHÍ: Crec que seria una excepció i un mal precedent que quan es planteja una crisi política es puguin fer unes explicacions per part del Govern en crisi i en canvi no puguin parlar els altres. Si el Govern està en crisi, havia de dir-ho en dues paraules i anar-se'n, però no pas sentar teories polítiques, ja que llavors ens dona dret a totes les Minories a exposar els nostres punts de vista.

El Sr. PRESIDENT: Jo desitjaria que el senyor Lluhi, parlamentari acreditat, volgués veure que el Govern no ha fet altra cosa que la declaració de la crisi. Podria haver-se produït aquesta declaració per mitjà d'un ofici enviat a la Presidència, però per respecte al Parlament el Govern l'ha presentat aquí donant les explicacions necessàries. Per tant, no havent-hi en aquest moment Govern responsable, parlamentàriament creu la Presidència que no procedeix la continuació de la sessió.

El Sr. LLUHÍ: Permetrà la Presidència que faci observar que allò lògic, al meu judici, i allò parlamentari era l'enviar la comunicació del Govern i si volia fer acte de presència, venir al Parlament i dimitir; però dir en dues paraules: Aquest Govern està en crisi, i retirar-se. No obstant, des del moment que fa apreciacions polítiques, des del moment que parla i fa insinuacions com les que s'han fet aquí a la Cambra, aquest respecte que es vol tenir al Parlament de Catalunya em fa l'efecte a mi que no té res de parlamentari, i jo entenc que seria més convenient que tots parléssim per tal que aquesta crisi, que no té res de parlamentària, pogués tenir-ne una aparència.

El Sr. PRESIDENT: La crisi està produïda, senyor Lluhi, i parlamentàriament no pot haver-hi debat.

El Sr. LLUHÍ: Doncs és una cosa que, al meu entendre, no és parlamentària, i en aquest sentit jo protesto.

El Sr. PRESIDENT: Constaran en acta les vostres paraules, però el que no puc acceptar, havent-se declarat la crisi de Govern, és que continuï la sessió, i això sí que és el parlamentari.

Per tant, s'aixeca la sessió; per la pròxima s'avisarà a domicili.

(S'aixeca la sessió a les cinc i vint-i-vuit minuts de la tarda.)

PARLAMENT DE CATALUNYA

PROJECTES DE LLEI

elaborats pel Consell dimissionari al·ludit per l'Honorable senyor Conseller Primer en el seu discurs del dia 2 d'octubre del 1933, que es publiquen a títol de documentació

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

L'organització de la Sanitat de Catalunya, en virtut de les atribucions que li confereix l'Estatut, deu recolzar en les condicions especials de la nostra terra; palesades per les necessitats, els costums i mitjans econòmics, les condicions del personal i les de l'utillatge.

Per això més que copiar o adoptar les solucions que altres països han donat als problemes de la Sanitat i els coadjuvants de l'Assistència Social, cal cercar un coordinat acoplament de tots els serveis dels Municipis, de la Generalitat i de l'Estat que fins ara contribueixen a la funció incompleta i minvada per duplictat i fins antagonismes.

S'imposa una unitat de direcció amb facultats discrecionals de control del funcionament de tots els serveis a fi d'evitar perniciosos localismes i derivacions afeblidores de l'eficiència de l'organització. La direcció té d'imposar-se per l'autoritat del Govern de la Generalitat enrobustida pel prestigi tècnic i per la creació o incrementació d'organismes a càrrec de la Generalitat compatibles amb el màxim desplegament de les iniciatives locals i de caràcter privat en les que se'ls hi oferirà un eficient ajud a canvi d'una intervenció tutelar en tot ço que pertanyi a la funció netament sanitària.

Per tal de donar sòlit fonament a una organització sanitària que en aquest període inicial necessita de milloradores rectificacions, cal fonamentar-la en una Llei de Bases suficientment sòlides i àmplies perquè sobre d'elles pugui legislar-se en forma fàcilment adaptable a les necessitats i mitjans que presenti cada cas, decretant oportunament les solucions pràctiques més adients.

La Llei de Bases per a l'organització sanitària de Catalunya precisa l'abast de les funcions sanitàries mínimes dels Municipis, defineix els Centres Sanitaris Comarcals, els nuclis sanitaris i fixa les condicions de la Inspecció Sanitària.

També en l'ordre de l'Assistència Social fixa les funcions mínimes de l'assistència social encomanades als Municipis i es precisen les condicions dels Hospitals Comarcals i Sub-comarcals i per a coordinar els serveis municipals amb els de la supercomarca o els de la Generalitat s'estableixen les normes de la Carta Sanitària Municipal. I com a lligam de totes les diverses funcions s'enumera l'utillatge necessari i els recursos que deuen finançar els organismes i les funcions indispensables de la Sanitat i de la nostra terra.

PROJECTE DE LLEI

Article únic. A proposta de Conseller de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya, i d'acord amb el seu Consell Executiu, les Corts Catalanes han aprovat i sancionat l'adjunta Llei de Bases d'organització sanitària de Catalunya.

Barcelona, 30 de setembre del 1933. — El Conseller Primer, Carles Pi i Sunyer. — El Conseller de Sanitat i Assistència Social, Dencàs.

BASES PER A L'ORGANITZACIÓ DELS SERVEIS DE SANITAT I ASSISTÈNCIA SOCIAL DE CATALUNYA

BASE I.^a

Concepte i definició

I. Les activitats sanitàries i d'assistència social en els Municipis de Catalunya seran dirigides i controlades pel Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat, al qual competiran l'organització, vigilància i desenvolupament de les funcions i organismes adscrits en els seus Serveis, mentre no s'estableixi la Llei or-

gànica de Sanitat i Assistència Social de Catalunya.

II. Els Serveis Sanitaris municipals seran definits i limitats per unes Bases mínimes i contrastats pels Centres Sanitaris, i els no inclosos en les Bases de competència municipal, exercits pel Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat per mitjà dels Centres Comarcals i Intercomarcals i pels Serveis d'Inspecció Sanitària districtal i Intercomarcal.

III. En tots els Municipis hi haurà una Junta local de Sanitat i Assistència Social, o bé una Junta de cada una d'aquestes funcions en els Municipis de més de 5.000 habitants que cuidarà del desenvolupament de les funcions de Sanitat i Assistència Social, procurant la col·laboració amb els organismes o agrupaments locals d'identica finalitat o objectius i amb les Institucions estatals que puguin sorgir en l'esdevenidor.

IV. El Consell Local de Sanitat i Assistència Pública estarà format per representacions del Municipi, estaments socials i entitats benèfiques i serà presidit per l'Alcalde o el qui delegui.

BASE 2.^a

Funcions Sanitàries

a) Serveis Sanitaris mínims.

Per a procurar el reiximent de l'obra sanitària municipal s'organitzaran els següents serveis:

I. Serveis públics municipals d'obligatori compliment que compendran:

a) Proveïment, conducció i distribució d'aigua potable.

b) Evacuació de residuals i excretes.

c) Sanejament de terrenys i assecament de llacunes, basses i estanyols; rectificació de cursos d'aigua, etc.

d) Establiment i organització sanitària de mercats, escorxadors, cementiris municipals i altres de caràcter públic.

e) Sanejament de transport en comú i de matèries alimentícies.

II. Sempre que el desenvolupament de les funcions sanitàries pròpies d'un Municipi afectin a altri o altres municipis, aquestes seran controlades i coordinades pels organismes sanitaris de la Generalitat.

A) Institucions. — Centre Sanitari Comarcal

I. En cada una de les Zones o Departaments sanitaris de Catalunya s'hi instituirà el Centre Sanitari Comarcal, organisme cabdal sanitari, que ultra les facultats que li són assignades disposarà de tots els mitjans d'actuació en quantitat i qualitat necessàries en coordinació amb la superior unitat de direcció dels Serveis Sanitaris de la Generalitat de Catalunya.

II. Seran funcions del Centre Sanitari Comarcal les següents:

a) Aplegament, catalogació i recopilació de dades referents a: Geografia humana, Geologia i Climatologia, mitjans de comunicació i transport, condicions higio-sanitàries locals i comarcals, vida obrera industrial, comercial i agrícola.

b) Estadístiques demogràfiques i sanitàries comprenen: Natalitat, mortalitat i morbiditat general i infecciosa, mortinatalitat, matrimonialitat i divorciaments, morbitat i mortalitat infantil, suïcidis i morts violentes, accidents casuais i de circulació, etc. etc.

c) Profilaxi sanitària: Vacunacions preventives diverses, desinfeccions, aïllament i vigilància sanitària.

d) Profilaxi social: Protecció a la mare, a l'infant, del treball, etc.; amb estreta subordinació als serveis organitzats sota forma de lluites especialitzades així com en relació amb els d'inspecció sanitària.

e) Profilaxis pública: Control sanitari de serveis públics municipals, sanejament general, transports humans i substàncies alimentoses, proveïments públics, escorxadors, cementiris, etc.

f) Laboratori d'investigacions químiques, bacteriològiques i biològiques, anàlisi d'aigües, aliments, etc.

g) Centre de desinfecció: Habitacions, robes, mobles, etc. Desinsectacions en l'estació i domiciliàries.

h) Formació del personal sanitari: Cursets d'investigació, d'ampliació de coneixements i pràctiques sanitàries. Propaganda sanitària: edició de follets, cartells i altres mitjans de divulgació sanitària, cursos i conferències públiques d'objectius preferentment locals i comarcals.

i) Arxiu i biblioteca sanitària: Llaç d'unió amb els organismes oficials i privats, custòdia de documents sanitaris, etc., etc.

j) Trasllat de malalts i accidentats: ambulància sanitària.

B) Nuclis sanitaris locals

I. Sempre que les necessitats d'ordre sanitari d'un Municipi o Municipis rurals ho aconsellin, s'hi instituirà un medi de sanitat local subordinat i estretament lligat amb llurs funcions i activitats a les del Centre sanitari comarcal corresponent.

Així també es podran fundar aquestes institucions a petició del Municipi o Municipis interessats, sempre i quant l'aportació econòmica dels mateixos al funcionament de les activitats que els són pròpies, representi un ajut, facilitat o estalvi a l'organització general sanitària.

II. Seran funcions dels nuclis de sanitat local les mateixes, més reduïdes del Centre Sanitari Comarcal i totes aquelles especialitzacions adients a les condicions i característiques de salubritat de llur radi d'acció (zones palúdiques, degoll, de malalties professionals, de tracoma i altres endèmi-epidèmiques especials, etc.).

III. El personal adscrit als Centres Sanitaris comarcals i nuclis de Sanitat local serà el següent:

Personal facultatiu. — 1. Director del Centre; 2. Cap del Laboratori d'Investigacions; 3. Els Auxiliars tècnics necessaris.

Personal auxiliar. — 1. Auxiliars desinfectadors; 2. Auxiliars mecànics i mosso de laboratori; 3. Xofer per l'ambulància sanitària; 4. Una mecanògrafa titulada.

El personal adscrit als nuclis sanitaris locals serà el següent:

Personal facultatiu. — 1. Un metge director ;
2. Un Auxiliar tècnic de farmàcia o veterinària.

Personal auxiliar. — 1. Auxiliar mecànic i desinfectior.

IV. El reclutament del personal sanitari afecte a aquestes institucions serà objecte d'una reglamentació especial reguladora dels concursos i oposicions que en cada cas s'assenyalarà als Serveis Sanitaris de la Generalitat de Catalunya, atorgant-se als mateixos la facultat inicial de contractar-los per un període determinat de temps abans de la provisió definitiva.

V. Els sous, gratificacions i tota retribució de serveis al personal sanitari es satisfarà directament per l'administració dels Serveis Sanitaris de la Generalitat, prohibint-se la percepció personal d'ingressos sanitaris de corporacions, entitats o particulars per qualsevol causa o concepte.

VI. Amb el personal esmentat i els inspectors, Delegats i Zeladors Sanitaris s'organitzaran i desenvoluparan les funcions sanitàries àdhuc que tots els serveis, poden adscriure's els mateixos tots els professionals perfeccionats en els problemes i qüestions d'higiene pública.

C) Inspecció sanitària

I. Els serveis d'inspecció sanitària es faran pels actuals Inspectors de Sanitat de districte de cada branca en la seva jurisdicció actual i en les matèries que dicti la reglamentació.

Aquests Inspectors de Medicina, Farmàcia i Veterinària, exerciran la seva funció en els districtes que se'ls hi assignin, podent delegar les seves funcions — en determinats casos — en els delegats sanitaris dels municipis. La inspecció sanitària en Municipis de menys de 10,000 habitants, i mentre no sigui incompatible amb l'exercici lliure de la professió, podrà ésser delegada a funcionaris de categoria similar i d'altra residència.

II. Les inspeccions sanitàries estaran en relació amb els Centres Sanitaris Comarcals. Si un districte té poblacions compresos amb més d'un Centre Sanitari, les relacions s'establiran amb els Centres Sanitaris on corresponguin les poblacions.

Les dades d'inspecció corresponents a cada població deuran obrar en els nuclis d'on depenguin. Els Inspectors de districtes es posaran en relació amb els nuclis respectius per tot quant afecti a funcions sanitàries dimanants de les inspeccions (desinfeccions, desinsectacions, desratitzacions, anàlisi d'aigües o aliments, etc.).

III. Els delegats de sanitat municipal i els Inspectors de districte donaran notícia exacta de tot el realitzat, en la forma i el temps reglamentari, a l'Inspector Intercomarcal corresponent, el qual estarà amb relació i dependència del Cap dels Serveis de Sanitat per la coordinació de la funció inspectora amb les altres funcions sanitàries.

IV. Pels efectes de la inspecció sanitària es conserven els actuals districtes que desempenyaran els mateixos titulars, però que podran modificar-se un cop amortitzades les places existents si les necessitats de la funció ho demanen o ho imposa la divisió territorial de Catalunya.

V. La Generalitat de Catalunya percebrà els drets sanitaris amb paper de pagament propi, essent el 75 per 100 destinat al manteniment de la funció inspectora i el 25 per 100 restant per a atendre les altres funcions sanitàries amb la forma que es reglementi.

Els Inspectors de Sanitat mentre no tinguin sou fixe percebran la quantitat corresponent del 75 per 100 de l'aranzel de les tarifes sanitàries que es fixaran segons reglament.

VI. Per tots els efectes dels serveis d'inspecció i en actes del servei, els Inspectors faran ús del carnet pel que seran considerats com autoritats amb ús d'armes, drets de franquícia postal, telegràfica i telefònica, així com pels transports de serveis públics de ferrocarrils i altres que s'autoritizin en el lloc de la seva jurisdicció i per complir els serveis en comissió.

BASE 3.^a

Assistència Social

A) Funcions mínimes d'Assistència Social

I. Essent facultat exclusiva municipal l'organització d'aquesta assistència, els Ajuntaments acompliran aquesta funció d'acord amb les necessitats i mitjans econòmics de què disposin i subjectant-se a les següents obligacions mínimes:

a) Assistència mèdica quirúrgica farmacèutica, a les famílies indigents de la localitat subscrites al padró que formarà anualment el Consell Local d'Assistència pública.

b) Igual servei d'assistència a tots els indigents eventuais no inscrits en el padró i esdevinguts aital situació per qualsevol causa.

c) Assistència en l'Hospital comarcal de tots els indigents anomenats en els paràgrafs anteriors, sempre que sigui convenient o necessari.

d) Organització d'un servei municipal d'assistència apart els indigents, a preferència en l'Hospital Comarcal.

e) Facilitació dels recursos necessaris a dits indigents en els casos que justifiquin despeses per abonament de tractaments especialitzats dintre i fora del terme municipal, aitals com tractaments antirràbics, reclusió de dementes i altres especials.

f) Les vacunacions obligatòries de caràcter general.

II. Els Ajuntaments consignaran en llurs pressupostos les quantitats suficients per a atendre aquestes obligacions, encara que sense subjecció a límits mínims i sí proporcionals calculats.

III. Per a procurar els serveis d'assistència, els Ajuntaments i consells locals organitzaran la prestació dels mateixos en la forma més adient i amb el personal facultatiu necessari.

IV. En tots els Municipis de més de 10,000 habitants s'haurà d'establir un dispensari o casa de socors per a l'assistència de mals d'urgència, curació immediata de ferits o lesionats, organitzant-se els dits serveis segons exigeixen les característiques socials de cada població, essent més taxativa aquesta obligació en les poblacions predominantment industrials. El nombre i amplitud d'aquests establiments anirà

de parella amb les necessitats i densitat de població de cada Municipi de més de la xifra consignada d'habitants. Aquests seran coordinats amb els de la Generalitat en la part de lluites que s'atorguin per la Carta municipal.

B) Hospitals comarcals

I. *Definició i objectius.* — En íntima connexió i com una de les activitats dels centres i nuclis sanitaris rurals, en cada zona o apartament sanitari es fundarà un hospital comarcal que complirà, ultra les funcions coordinades a tals institucions, el servei medoditzat d'assistència social dels Municipis.

Seran llurs objectius:

a) L'assistència mèdico-quirúrgica i d'especialitats de tots els indigents de la comarca que estiguin inscrits en les llistes que formin anualment els Consells locals d'assistència social de cada municipi.

b) L'assistència mèdico-quirúrgica dels accidentats dintre el límit jurisdiccional de la zona sanitària a títol gratuït, sempre i quan no concorrin en el fet ocasionat circumstàncies de responsabilitat subsidiària, personal o jurídica, o l'accidentat posseeixi mitjans de fortuna, en quals casos l'assistència serà indemnitzada d'acord amb una tarifa de serveis aprovada per la Superioritat.

c) L'aïllament d'infectats quan les circumstàncies del cas o la naturalesa de la infecció ho aconsellin, a l'objecte de propulsar i intensificar la profilaxi sanitària.

d) Inaugurar pràcticament les lluites especialitzades contra la tuberculosi, cranc i altres adients a les condicions de salubritat local i d'activitat de cada establiment, i àdhuc iniciar l'acció protectora de la salut de l'infant i clínica de maternologia.

e) Organitzar cursets i pràctiques d'ampliació de coneixements, exercint una funció docent prop del personal facultatiu i auxiliar sanitari i d'assistència en coordinació amb els Centres Sanitaris Comarcals.

f) Exercir tota altra acció aïllada o conjunta de caràcter sanitari i d'assistència, sobretot quan faci referència a característiques o problemes locals o comarcals.

II. *Organització.* — Per tal que sigui un fet immediat la creació dels Hospitals Comarcals en tot el territori de Catalunya, la Generalitat habilitarà els actuals establiments de caràcter particular o municipal existents en les capitalitats de comarca, d'acord amb llurs Junes administratives o Ajuntaments interessats.

A tals fins, s'estableixen les condicions principals següents:

a) Separació absoluta, material i administrativa, de l'Hospital i Asil de vells o incurables.

b) Existència mínima de cinquanta llits i de departament aïllat per a hostatjar malalts infecciosos.

c) Mínim utilatge indispensable per a complir els objectius assenyalats en l'art. 1, sobretot pel que fa referència a l'endegament de la clínica quirúrgica i de traumatologia.

d) Facultat del Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de tenir una representació o delegació en la Junta administrativa.

e) Facultat, així mateix, de modificar el Reglament de règim intern de l'establiment a profit d'un

millor assoliment dels objectius o finalitats perseguïdes.

f) Obligació, per part de la Junta administrativa, de presentar anualment als Serveis Sanitaris de la Generalitat nota detallada dels pressupostos i comptes de la institució, llista de personal adscrit, estadística de serveis realitzats i modificacions que hagi sofert el règim intern de l'establiment.

g) Facultat de les Junes administratives o rectores d'efectuar contractes col·lectius sobre personal facultatiu en ordre a la prestació de serveis amb el Sindicat de Metges de Catalunya i altres entitats professionals i amb la Federació de Municipis Catalans.

h) Règim de llibertat de concurrència professional, intra i extracomarcal, sobretot en els casos d'accidents, maternologia i especialitats mèdico-quirúrgiques subjectes a percepció d'honoraris.

III. *Utilatge.* — La Generalitat de Catalunya, d'acord amb les Junes rectores dels actuals establiments hospitalaris, ultra el servei de conducció de malalts constituït per l'Ambulància sanitària adscrit al Centre sanitari comarcal, aportarà a la Institució tot quant precisi per a habilitar els establiments a la realització dels objectius pels quals es creen. (Raigs X, petit laboratori d'investigacions biològiques, instrumental quirúrgic, aparells de calefacció i esterilització, etc.)

IV. *Personal.* — Endemés de l'adscrit al servei administratiu s'estableix la següent planta de personal: facultatiu i auxiliar.

a) Metge director dels serveis facultatius de l'establiment amb obligació de residència en la població.

b) Metge especialitzat en pràctica quirúrgica i traumatològica amb obligació discrecional de residència.

c) Altres facultatius de Medicina, Cirurgia i Especialitats adscrits a la Institució a fi d'incrementar els serveis d'assistència.

d) Un Practicant auxiliar de Medicina i Cirurgia amb obligació de permanència en l'establiment.

e) Nombre d'infermeres vetlladores de malalts en relació al poblament de la Institució i quantitat de serveis a desenvolupar.

La retribució del personal consignat en els apartats a, d i c, es farà directament per la Junta administrativa mitjançant contractes individuals d'acord amb les disposicions que consigni el règim intern de l'establiment.

La retribució de tot altre personal es regularà quantitativament per dita reglamentació interna.

V. *Recursos econòmics.* — Per al finançament de tals establiments les seves Junes administratives disposaran dels recursos següents:

a) Recursos propis de llegats i deixes que en l'actualitat els establiments tenen en usdefruit.

b) Les aportacions fixes dels Ajuntaments de la zona sanitària.

c) La subvenció dels Serveis Sanitaris de la Generalitat de Catalunya.

d) Els ingressos extraordinaris obtinguts per: serveis prestats a benestants i en els casos de responsabilitat subsidiària, personal o jurídica: aportacions voluntàries; suscripcions benifets, subvencions, deixes i llegats i per tot altre concepte.

C) Coordinació de Serveis. — Carta Municipal Sanitària

I. Podran acollir-se al règim de la Carta Municipal Sanitària els nuclis de població de més de 10,000 habitants o bé els que reuneixin aquesta xifra dins d'un mancomunitat de Municipis compresos en una àrea de menys de 10 kilòmetres i que les seves possibilitats pressupostàries li permetin atendre els següents serveis:

a) Inspecció sanitària que comprendrà: Oficines de reclamació ciutadana, Policia sanitària, Inspecció sanitària de les tres branques (Medicina, Farmàcia i Veterinària), especialment coordinada a la vigilància, bromotològica.

b) Estadística sanitària i anexa amb ella, els serveis d'epidemiologia.

A la ciutat de Barcelona a més dels serveis esmentats la coordinació comprendrà el del Laboratori ampliant convenientment l'actual Laboratori municipal per a satisfer les necessitats de Catalunya en tot el que es refereix a anàlisi clínics, químics, producció i dispensació de sèrums i vacunes i antígens, i recerques clíniques i farmacològiques.

Per la coordinació de tots aquests serveis i la seva organització, així com pel seu finançament, hi contribuiran la Generalitat, el Municipi afectat o mancomunitat de Municipis, en les formes que en cada Carta Municipal Sanitària s'establirà.

BASE 4.ª*Utilitat*

Els serveis sanitaris de la Generalitat de Cata-

lunya es procuraran, d'acord amb les exigències i progrés de la Higiene moderna, de tots quants aparells, instruments i altres estris per a fer les instal·lacions tècniques que calguin, així com dels mitjans de comunicació i transport que devinguin necessaris, a utilitat i bon reiximent de les funcions i serveis sanitaris a desenvolupar.

BASE 5.ª*Recursos*

L'Administració sanitària de la Generalitat, arbitrarà els recursos que es facin necessaris per a la creació i desenvolupament dels seus Serveis Sanitaris, de les següents procedències:

- a) Imposició municipal sanitària.
- b) Imposició sanitària directa.
- c) Ingressos per prestació de serveis sol·licitats per particulars o entitats.
- d) Multes i altres sancions.
- e) Deixes, donatius i subvencions.

BASE ADDICIONAL

Es faculta al senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat, per a dictar quantes reglamentacions o normes desenrollin el contingut de les bases d'aquesta Llei.

Barcelona, 30 de setembre del 1933. — El Conseller Primer, Carles Pi i Sunyer. — El Conseller de Sanitat i Assistència Social, Dencàs.

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

La mort ha arrabassat a Catalunya, en un període massa curt, dos homes que havien donat, per a servir-la, el millor de llur vida. Pere Màrtir Rossell i Vilar i Rafael Campalans i Puig, esmerçaren, en llargs anys de treball, gairebé la integritat de llurs esforços, en la tasca d'orientar i construir la nova Catalunya de la que solament n'han pogut veure els inicis augurals. De llurs múltiples activitats, adreçades al millorament del nostre poble, escau al Govern, tot i fent el degut honor a totes, recollir com a fonament d'aquesta proposta, el que es refereix als serveis prestats a la Generalitat i a les Corporacions que en foren antecessores. Tant Campalans com Rossell i Vilar tenen una llarga tradició en aquest sentit; funcionaris i professors de la Diputació de Barcelona primer, de la Mancomunitat de Catalunya més tard, de la Generalitat darrerament, excel·liren sempre amb aquest caràcter en el compliment de llur deure, portaren a terme iniciatives fecundes en resultats, foren destituïts de llurs càrrecs per no ajupir-se a la intromissió dictatorial, constituïren un exemple de capacitat i d'eficàcia, i deixaren en les Institucions per ells dirigides una empremta inesborrable i decisiva. És, doncs, d'estricta justícia que si la manca d'una regla-

mentació general i uniforme de les pensions atorgades a les famílies dels funcionaris de la nostra Corporació, fa que no es percebeixin al Parlament de Catalunya, tenint en compte antecedents semblants i el propòsit del Govern de donar la deguda reglamentació al regíme de pensions, atorgui als hereus de Rossell i Vilar i de Campalans, funcionaris amb una llarga fulla de serveis, unes pensions que compensin els beneficis que ells haurien pogut deixar-los-hi d'haver esmerçat llurs dots i activitats a profit propi, en lloc de fer-ho com ho feren, en profit de Catalunya.

Sorgides, per altra banda, després de la mort de Campalans i de Rossell i Vilar, entre llurs amics i antics alumnes de les Escoles que dirigiren, iniciatives orientades a honorar la seva memòria, creu el Govern de la Generalitat que aquesta ha d'adherir-s'hi i que deixant en els cenacles de fidels guardadors del seu record, la llibertat necessària per a dur a terme la idea projectada en la forma que creguin més adient i evocadora, ha d'oferir-los-hi l'alt patronatge, pel que això representa de reconeixement col·lectiu dels mèrits contrets envers la nostra terra.

Per les raons exposades, els Consellers de Finances, de Cultura i d'Agricultura i Economia,

d'acord amb el Consell Executiu, creuen complir un deure d'estricta justícia sotmetent a la deliberació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.^r Es concedeix als hereus de Pere Màrtir Rossell i Vilar, Director que fou de l'Escola Superior d'Agricultura, i que exercí altres càrrecs de Professor i funcionari en Institucions de la Diputació Provincial de Barcelona, la Mancomunitat de Catalunya i la Generalitat de Catalunya, la pensió de 6,000 pessetes anuals.

Article 2.ª Es concedeix als hereus de Rafael Campalans i Puig, Director que fou de l'Escola del Treball i que exercí altres càrrecs de Professor i funcionari en Institucions de la Diputació Provincial de Barcelona, la Mancomunitat de Catalunya i la Generalitat de Catalunya, la pensió de 6,000 pessetes anuals.

Article 3.^r S'autoritza el Govern de la Generalitat perquè previ el coneixement de la situació legal de les dues famílies, fixi la quantia de la part de la pensió que correspongui a cada un dels que hi tinguin dret, el temps de percepció i les normes de concessió.

Article 4.^t La part de les pensions corresponent a l'exercici en curs es farà efectiva amb càrrec a la partida 1218 del Pressupost de despeses vigent.

Article 5.º La Generalitat atorgarà el seu patronatge i l'ajud que comporti a les iniciatives preses per antics amics i alumnes de Campalans i de Rossell i Vilar, dirigides a honorar llur memòria a l'Escola del Treball i l'Escola Superior d'Agricultura.

Barcelona, 30 de setembre del 1933. — El Conseller Primer, Conseller de Finances, Carles Pi i Sunyer. — El Conseller de Cultura, V. Gassol. — El Conseller d'Agricultura i Economia, Pere Mias.

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

El Conseller d'Agricultura i Economia, d'acord amb el Consell, té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament de Catalunya, el següent

PROJECTE DE LLEI DE MUTUALITATS

Article 1.^r Per tot el que fa referència a la personalitat jurídica, constitució, registre, classificació, inspecció, Unions, Federacions, enteses, modificació i dissolució, les Mutualitats es regiran pel que es determina en la Llei general.

Article 2.ª Seran considerades Mutualitats les associacions de caràcter voluntari que s'organitzin i actuïn d'acord amb la Llei de Bases de la Cooperació i subjectant-se a la present Llei de Mutualitats.

També estaran subjectes a aquesta Llei les seccions mutualistes organitzades dins d'entitats i empreses de totes menes. En aquest cas, aquestes seccions mutuals estan obligades a una absoluta separació de cabals i de comptabilitats.

Article 3.^r Les Mutualitats previndran llurs associats contra un o diversos dels següents riscos :

- a) Malaltia.
- b) Invalidesa.
- c) Defunció.
- d) Maternitat.
- e) Atur forçós.
- f) Vellesa.
- g) Viduitat.
- h) Orfenesa.
- i) Accidents.

Article 4.^t La previsió dóna dret al subsidi, el qual podrà consistir en metàl·lic, en l'assistència mèdica, mèdica-farmacèutica, prestació personal en el camp o en el taller, en l'hospitalització i tota altra forma d'ajut compatible amb aquesta Llei i amb la Llei general de Bases de la Cooperació.

Article 5.º L'ingrés de socis en una Mutualitat únicament podrà limitar-se per raons d'edat, salut o sexe establertes reglamentàriament.

Article 6.º En les Mutualitats que assegurin els riscos a, b, i c de l'article 3.^r, les Juntes Directives estan obligades a fer acreditar l'estat de salut dels que sol·licitin l'ingrés, mitjançant certificat o reconeixement mèdic.

Article 7.º En la petició d'ingrés també deurà fer-s'hi constar el nombre de Mutualitats a les quals pertany i els subsidis que tingui dret a cobrar el sol·licitant.

En cas de malaltia ningú no podrà acumular subsidis que sobrepassin en un 100 per 100 el seu jornal. En els accidents del treball que no obliguin a hospitalització o a intervencions quirúrgiques classificades de cirurgia major, el jornal que es cobri es considerarà subsidi.

No es tindrà en compte en calcular els subsidis acumulats, l'assistència mèdica, farmacèutica o hospitalització ni altres no cobrades en metàl·lic.

Article 8.º Els Reglaments de les Mutualitats deuran precisar les condicions i formes d'admissió i inscripció dels socis ; el temps, forma i manera en què els associats puguin exercir llurs drets i l'època de l'any en la qual l'organisme administratiu deurà rendir comptes de la seva gestió a l'assemblea general de socis.

Els càrrecs directius o administratius de la collectivitat seran incompatibles amb els assalariats que puguin haver-hi.

Article 9.º Les Mutualitats que previnguin diversos riscos portaran la comptabilitat de cadascun d'ells totalment separada de la dels altres. Així mateix, els fons recaptats per assegurar un risc tindran d'emprar-se obligatòriament a aquesta única finalitat.

Article 10. La invalidesa i llarga malaltia, entenent-se per tal d'una durada superior de no-

ranta dies, deuran constituir sempre una secció separada d'assegurança de malaltia ordinària.

Article 11. Ultra l'estat de comptes anual, que deuran remetre al Consell Superior de la Cooperació, les Mutualitats que practiquin l'assegurança contra la malaltia i altres riscos semblants, vindran obligades a portar un registre pels socis, amb un foli o tarja per a cada un d'ells en el qual deuran constar les dades següents:

1.ª Nom, edat, professió i data d'ingrés a la societat.

2.ª Dies de malaltia anuals, especificant la naturalesa de la mateixa i duració de la convalescència. En son cas, data de la baixa o defunció, especificant igualment la causa de la mateixa.

Del Registre se n'extraurà anualment un resum, segons model que facilitarà el Departament d'Agricultura i Economia, i el Consell Superior de la Cooperació facilitarà als organismes competents del Govern de la Generalitat les dades rebudes, perquè puguin servir per a la confecció de les taules de morbositat i mortalitat de Catalunya.

Article 12. Les despeses d'administració no podran ésser superiors a un 15 per 100 de les quotes recaptades. Si fos ultrapassada aquesta quantitat, s'establirà un recàrrec en les quotes anuals que no podrà passar d'un 10 per 100 de les quantitats que es paguin per assegurar els riscos.

Article 13. S'entendrà per despeses d'administració, únicament les ocasionades pel cobrament de quotes, custòdia de fons, comptabilitat, vigilància, assistència a congressos i assemblees, i despeses de Secretaria i propaganda.

D'acord amb l'article 1.ª, condició 1.ª, de la Llei de Bases de la cooperació, no podrà destinar-se cap quantitat a l'organització d'actes de caràcter polític o religiós.

Article 14. El Consell Superior de la cooperació quan de les dades de l'estat de comptes d'una Mutualitat se'n pugui deduir que aquesta està en mala situació econòmica, per resultar insuficients les reserves matemàtiques, ordenarà la formació d'un balanç tècnic i segons sigui el resultat del mateix, donarà el termini necessari perquè siguin modificades les quotes i subsidis. Aquest balanç serà practicat pels funcionaris que designi el Consell Superior de la Corporació.

Article 15. Quan una Mutualitat no cregui possible introduir les modificacions ordenades pel Consell Superior de la cooperació per a garantir els drets dels associats, podrà ésser disposat pel mateix o bé la dissolució de la Mutualitat, incautant-se dels fons existents i fent-se càrrec del cobrament de les quotes i del pagament dels subsidis en la proporció que correspongui, o bé disposar la fusió amb una altra Mutualitat, sempre que aquesta última ho accepti.

Article 16. El Consell Superior de la cooperació proposarà les mesures necessàries per a establir una Caixa de reassegurança per a les malalties de llarga duració i invalidesa. Aquesta Caixa serà la que s'encarregarà igualment de liquidar les obligacions de les Mutualitats, la dissolució de les quals ordeni el Consell Superior de la cooperació.

Article 17. Ingressaran en aquesta Caixa l'import de les penyes imposades per incompliment de

la Llei, la qual es nodrirà, a més, dels donatius i subvencions que li siguin aportades per particulars i organismes. Així mateix es farà càrrec dels remanents que poguessin quedar després de liquidades les obligacions de les Mutualitats dissoltes.

Article 18. S'establirà obligatòriament entre les Mutualitats que assegurin el risc de malaltia, l'intercanvi de socis, sempre que aquests es vegin obligats a un canvi de residència per força major.

Quan existeixi disconformitat entre les dues societats, serà sotmès el cas a la resolució del Consell Superior de la cooperació, i sobre el que aquest resolgui en definitiva no hi cabrà apel·lació de cap mena.

Article 19. No podrà efectuar-se un canvi de societat si el soci està afectat per una malaltia qual·sevol, que devengui subsidi en aquell moment.

Article 20. El dret a percebre subsidi en cas d'invalidesa no prescriurà si fos necessari un canvi de residència, quedant subjecte el soci a la presentació dels certificats en la forma i en els terminis reglamentaris.

Article 21. El canvi de residència temporal que sigui degudament justificat, no podrà ésser motiu de supressió de subsidi, mentre el mutualista compleixi les prescripcions que per aquests casos estableixin els reglaments de cada Mutualitat.

Article 22. Les societats que en entrar en vigor la present Llei comptin més de deu anys d'existència vindran obligades igualment a establir la reassegurança dels socis pel cas de fallida.

Article 23. La societat que per les seves reserves matemàtiques o per haver previst aquesta eventualitat es cregui lliure d'aquest risc, podrà sol·licitar al Consell Superior de la Cooperació l'exempció d'aquesta reassegurança, que podrà ésser acordada després de practicat el balanç tècnic.

Article 24. Els reglaments de les Caixes de Reassegurances caldrà que siguin aprovats pel Consell Superior de la Cooperació.

Article 25. Les entitats o organismes compresos en la present Llei tindran el caràcter de coadjuvants per a tota llei d'assegurances socials obligatòries.

Els mutualistes que tinguin cobert el mínim que la Llei determini, no vindran obligats a prevenir-se novament en altres organismes.

Article 26. Les Mutualitats, en la forma que disposin llurs Estatuts o Reglaments, hauran de tenir dipositats en Caixes d'estalvi oficialment reconegudes, Bancs oficials de l'Estat o de la Generalitat, o bé en les institucions de Crèdit i d'Estalvi creades pels agrupaments mutuels o cooperatius autoritzats pel Consell Superior de la Cooperació.

Article 27. A partir de la vigència de la present Llei, les Mutualitats sols poden invertir llurs capitals en valors de l'Estat, de la Generalitat, dels Ajuntaments de Catalunya o en préstecs hipotecaris fins al 50 per 100 del valor de la finca.

Per a tota altra mena d'inversió serà necessària la prèvia autorització del Consell Superior de la Cooperació.

Article 28. Les Unions o Federacions de Mutualitats es regiran per les disposicions dels arts. 17 al 22, ambdós inclusivament, de la Llei de Bases de la Cooperació.

Ultra la defensa dels interessos comuns davant dels poders públics, tindran per finalitat principal

l'establiment de Caixes de Reassegurança, pels casos de malaltia llarga, canvi de residència, dissolució de societats, etc.

Article 29. Les quotes que estableixin seran sempre proporcionals al nombre de socis de cada entitat que la integrin, i els vots de les mateixes en les Junes generals es regiran en la mateixa proporció.

Article 30. Una Mutualitat no podrà dissoldre's voluntàriament sense deixar garantits als seus associats els riscos assegurats en la proporció màxima que ho permetin les seves reserves. Aquesta assegu-

rança deurà contractar-se amb les Caixes expressament autoritzades pel Consell Superior de la Cooperació.

Article 31. Seran dissoltes forçosament:

a) Aquelles Mutualitats que no s'adaptin a les disposicions d'aquesta Llei.

b) Les que cloguin tres anys consecutius llurs comptes amb dèficit i tinguin el fons de reserva esgotat.

Barcelona, 30 de setembre del 1933. — El Conseller Primer, Carles Pi i Sunyer. — El Conseller d'Agricultura i Economia, Pere Mias.

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

La renovació total dels Ajuntaments de Catalunya en les properes eleccions municipals, fa necessari prendre les mesures adients per tal que les noves Corporacions no es vegin obligades en el seu primer exercici econòmic a aplicar un pressupost del qual per no haver intervingut en la seva confecció, no poden assumir-ne la responsabilitat. En el règim normal, com que les renovacions es fan per meitat, la fracció que resta al Consistori assegura la continuïtat de l'obra municipal. No essent així en la primera renovació, per a donar als nous Ajuntaments un sentit de responsabilitat des dels inicis de la seva actuació, i així mateix perquè puguin desenvolupar-la, d'acord amb la norma pressupostària que vulguin donar-se, és convenient que s'avenci la data de constitució de les noves Corporacions, que normalment té de fer-se el primer d'any al dia primer de desembre, prenent però, les disposicions oportunes perquè els Ajuntaments elegits pel sufragi trobin al constituir-se els elements necessaris per a la confecció del seu Pressupost.

Per les raons exposades, els Consellers de Governació i de Finances, d'acord amb el Consell Executiu, sotmeten a la deliberació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.º Els Ajuntaments de tot Catalunya elegits en les properes eleccions municipals, es constituïran el dia primer de desembre vinent.

Article 2.º Els Ajuntaments actuals no podran aprovar, abans del termini de la seva actuació, els Pressupostos per a l'exercici econòmic del 1934; però els Alcaldes, Tinents d'Alcalde i Comissions encarregades de la gestió de les finances municipals donaran les ordres oportunes amb l'objecte que per part dels funcionaris es facin els estudis adients i es recullin les dades necessàries, per tal que els nous Ajuntaments trobin feta la labor preparatòria de la confecció del Pressupost pel 1934.

Article 3.º Els nous Ajuntaments hauran d'aprovar els Pressupostos per a 1934 dintre del vinent mes de desembre. Els Pressupostos començaran a regir el dia primer de gener del 1934, malgrat les reclamacions que poguessin presentar-s'hi, les quals seguiran el seu tràmit reglamentari, per a donar lloc, si procedís, a la ulterior rectificació del Pressupost.

Barcelona, 30 de setembre del 1933. — El Conseller Primer, Conseller de Finances, Carles Pi i Sunyer. — El Conseller interí de Governació, Francesc X. Casals.

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

La Llei de 25 de març d'enguany disposa en el seu art. 5.º que les Comissions gestores constituïdes de conformitat amb els seus preceptes, ni podien prendre acord que exigissin quòrum, ni els que presentin obligacions que no estiguin previstes en els pressupostos vigents. Però es dona el cas d'alguns Ajuntaments que han tingut de constituir-se amb el nom de Comissió gestora, per haver cessat en el seu càrrec regidors proclamats per l'art. 29, però en els quals queda encara un nombre de Regidors elegits pel sufragi, superior al que es requereix per a reunir el quòrum. És, doncs, de justícia que aquests Ajuntaments no estiguin subjectes en aquelles limitacions i que si els componen un nombre de Regidors elegits pel sufragi, suficients per a poder reunir una majoria

que constitueixi quòrum, puguin prendre acords per als quals es necessita aquest requisit.

Així mateix, algunes Comissions gestores s'han adreçat a la Generalitat exposant la conveniència de poder tramitar urgentment expedients de construcció d'Escoles que motiven sovint la formalització de pressupostos extraordinaris. Donat el caràcter digne de lloar d'aquestes demandes, i sobretot la modalitat del règim de construcció d'Escoles, que permet l'obtenció d'auxilis o subvencions per part de l'Estat, que fóra contraproduent impedir les obtinguessin els Municipis catalans que volen acollir-s'hi, resulta també convenient permetre en aquests casos, i exclusivament amb l'esmentat objecte, la formalització de pressupostos extraordinaris.

Per les raons exposades, els Consellers de Governació i de Finances, d'acord amb el Consell Executiu, sotmeten a la deliberació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.º Els Ajuntaments constituïts amb el nom de Comissions gestores per haver cessat en el seu càrrec Regidors proclamats per l'art. 29, però en els quals quedin encara un nombre de Regidors elegits pel sufragi, superior al que es requereix per a reunir el quòrum, no estaran subjectes a les limitacions fixades per l'art. 5.º de la Llei de 25 de març d'enguany, sempre que els acords que s'hi refereixin

siguin presos per un nombre de Regidors suficient per a reunir el quòrum, comptant, per a fixar aquest, el nombre total de Regidors que composaven l'Ajuntament abans de cessar els proclamats per l'art. 29, i no el de Regidors en exercici del càrrec.

Article 2.º Les Comissions gestores que tinguin en tramitació expedients de construcció d'Escoles per a la qual necessitin formalitzar un pressupost extraordinari, podran sol·licitar la deguda autorització del Departament de Finances, exposant tots els antecedents del cas, i aquest podrà concedir-la si creu justificada la petició.

Barcelona, 30 de setembre del 1933. — El Conseller Primer, Conseller de Finances, Carles Pi i Sunyer. — El Conseller interí de Governació, Francesc X. Casals.

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Coneguda és de l'opinió pública la situació en què es troba l'Ajuntament de Barcelona. No hi ha actualment al Consistori una majoria que pugui portar amb el degut sentit de responsabilitat la direcció de la gestió de govern. Això motivà ja fa uns mesos un estat de pertorbació a l'Ajuntament. El deure de vetllar perquè la vida dels Municipis catalans es desenvolupi d'una manera normal i beneficiosa per a collectivitat, subratllada per la importància de l'Ajuntament de Barcelona, feren que ja aleshores el Govern de la Generalitat es preocupés fonament d'aquest problema i de la manera de donar-li solució. Respectuós, però, amb l'autonomia del Municipi i tenint en compte la proximitat de la data de renovació de l'Ajuntament, s'atengué a les disposicions de la Llei que permetia, mitjançant el proveïment automàtic dels càrrecs directius, establir un règim de caràcter purament provisional i transitori.

Es evident, però, que degut a la intensificació de l'esmentada situació, l'Ajuntament ha deixat de constituir un instrument viable de govern. No es considera, per tant, prudent, que pugui realitzar una gestió que sobrepassi les necessitats corrents, la qual cosa representa, a més, un màxim respecte a la voluntat del poble que ha d'expressar-la ben aviat en unes eleccions. Sembla, doncs, obligat que els que hagin de representar ben prompte aquella, no es trobin lligats per acords d'importància que constituïrien una limitació de les futures activitats consistorials.

Això justifica que es restringeixi el radi d'acció de l'Ajuntament, pel curt període que manca fins a la presa de possessió de la nova Corporació municipal. Ofereix antecedent legal d'importància a tenir en compte la Llei del Parlament de Catalunya, del 25 de març del 1933, referent a la renovació dels Ajuntaments de Catalunya que havien estat proclamats per aplicació de l'art. 29 de la Llei Electoral del 8 d'agost del 1907. Les Comissions gestores que havien de regir els interessos comunals, tenien, per imperi de l'art. 5.º de

l'esmentada Llei, limitada també llur facultat. Un criteri similar és el que s'aplica al cas de l'Ajuntament de Barcelona, exceptuant, però, de les limitacions fixades, les transferències de crèdit entre partides del vigent Pressupost, que poden ésser indispensables per a no pertorbar la vida del Municipi donat l'avençat de l'exercici econòmic.

No pot oblidar-se tampoc que la vigent Llei Electoral del 8 d'agost del 1907 en el seu art. 68 impideix l'exercici de determinades funcions administratives des de la convocatòria de les eleccions fins que estiguin realitzades. Però, com sigui que des d'aleshores resta encara un espai de temps fins a la presa de possessió dels nous Ajuntaments, és natural que donat el caràcter especial del règim transitori que s'estableix pel present Projecte de Llei, s'estenguin les limitacions a què es refereix l'esmentat art. 68 fins el moment que prengui possessió l'Ajuntament elegit per la voluntat popular.

Ateses les raons exposades, el Conseller de Governació, d'acord amb el Consell Executiu, té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.º Des de la data de la publicació d'aquesta Llei al *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*, l'Ajuntament de Barcelona no podrà prendre acords que per la legislació municipal vigent exigeixin un quòrum, exceptuant d'aquesta limitació les transferències de crèdit entre partides del Pressupost vigent, ni els que representin obligacions que no estiguin previstes concretament en els pressupostos ordinaris per al 1933. No podrà, per tant, aprovar contractes la vigència dels quals depassi de l'any 1933, ni adoptar resolucions que obliguin a consignar quantitats en Pressupostos futurs.

Article 2.º Les limitacions que l'art. 68 de la Llei Electoral del 8 d'agost del 1907 consigna,

respecte a l'activitat administrativa, continuaran regint a l'Ajuntament de Barcelona fins el dia 30 de novembre d'enguany.

Article 3.º Aquesta Llei quedarà sense efecte des del moment de la presa de possessió de la nova Corporació Municipal de Barcelona, la qual ad-

quirirà la plenitud de facultats consignades a la Llei municipal.

Barcelona, 29 de setembre del 1933. — El Conseller Primer, Carles Pi i Sunyer. — El Conseller interí de Governació, Francesc X. Casals.

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

El Conseller d'Agricultura i Economia, d'acord amb el Consell, té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI DE SINDICATS AGRÍCOLES

Per tot el que fa referència a la personalitat jurídica, Constitució, Registre, Classificació, Inspecció, Unions, Federacions, Enteses, modificació i dissolució, es regiran pel que determina la Llei de Bases de la Cooperació.

I. DEFINICIÓ

Article 1.º Són Sindicats Agrícoles les persones jurídiques compostes d'agricultors de tota mena que s'acullin, complint-les, a les disposicions d'aquesta Llei i que siguin reconeguts com a tal pel Govern, de conformitat amb llurs preceptes.

Com a persones jurídiques podrà adquirir o posseir béns de tota mena, així com contraure obligacions i exercir accions civils i criminals, de conformitat amb les Lleis i regles de llur constitució.

II. FINALITATS

Article 2.º Els Sindicats Agrícoles tenen com a finalitat primordial fer en comú, mitjançant l'associació, el que escaigui i sigui adient per a la major prosperitat de l'agricultura catalana i el millor profit agrícola per als seus associats.

A més, poden dedicar-se a tot allò que representi un avenç o millorament, a juí del Govern que haurà d'aprovar llurs Estatuts, però assenyalen obligatòriament alguns dels fins següents:

a) Fins agrícoles generals, adquisició de terrenys per a la seva parcel·lació entre els socis, arrendaments col·lectius, comunitats de policia rural eixerada, explotació i sanejament de terrenys incultes.

b) Compra de productes necessaris als agricultors, com adobs, llavors, màquines i insecticides, articles de consum i altres elements de producció i de foment agrícola i pecuari.

c) De producció, per a disminuir el seu cost i millorar el seu procés; execució d'obres per a recs, defensa contra avingudes, campanyes contra plagues, ús col·lectiu de màquines, adquisició i sosteniment de sementals i altres incloses als fins de la dita producció.

d) Exportació, conservació, transformació i millora dels productes i la venda en comú de tota mena de fruits i productes agrícoles i pecuaris i administració i explotació de molins d'oli, de molins d'arròs, farineries, cellers, destil·leries i lleteries cooperatives.

e) Foment de crèdit agrícola, mitjançant qual-sevol de les seves formes: Caixa de Crèdit agrícola, Bancs rurals, Caixa d'Estalvi i préstecs, etc.

f) Institucions de segurs i previsió de forma cooperativa o mutual entre els associats: Mútues contra incendis, pedregades, mortalitat del bestiar, accidents del treball agrícola, malalties, retir per a invàlids i demés adients.

g) L'estudi i defensa dels interessos agraris comuns al Sindicat i la resolució de llurs desacords i diferències per mitjà de l'arbitratge.

Article 3.º Per una millor organització i eficàcia en l'actuació i administració, els Sindicats es dividiran en tantes seccions autònomes com siguin necessàries.

No podrà ésser reconeguda com a Sindicat Agrícola cap entitat exclusivament recreativa ni les que no acompleixin almenys un dels fins assenyalats anteriorment en els apartats a al g, inclusiu.

Article 4.º Els Sindicats Agrícoles es constituïran mitjançant una assemblea general dels iniciadors de la qual s'aixecarà l'acta, en la que constaran íntegres els Estatuts aprovats i la forma en què s'hagi d'adherir els restants socis que no siguin presents a l'acte o que ingressin més tard.

Per a constituir un Sindicat Agrícola s'exigirà un mínim de vint-i-cinc associats. Haurà de constar-hi la llista de socis fundadors o que constitueixin el Sindicat, els noms dels individus nomenats per a formar la Junta directiva i els domicilis d'uns i altres.

Article 5.º En els Estatuts hauran de constar, d'una manera clara i precisa, ultra dels exigits per la Llei general, els següents preceptes:

a) Objectes i fins a què es dedicarà el Sindicat.

b) Fixació de la manera d'obtenir el capital social i fons de reserva.

c) Responsabilitat limitada o suplementada dels socis havent de concretar-la en una fórmula o quantia clara que permeti en un moment determinat conèixer el compromís de responsabilitat de cada soci.

Podrà aquesta ésser variada sense perjudici de compromisos anteriors per un acord de la Junta o assemblea general extraordinària, que haurà de comunicar-se immediatament al Registre de Sindicats.

Subsistirà la responsabilitat solidària i il·limitada per aquells Sindicats constituïts amb anterioritat a la promulgació d'aquesta Llei, que la tinguessin establerta i compromesa, restant, però, extingida quan siguin cancel·lades les obligacions garantides amb la dita responsabilitat.

Article 6.º Determinació de la responsabilitat per una banda i dels drets per l'altra que tingui un soci en cas de baixa o expulsió. En ambdós casos es liquidarà a l'associat el seu haver, sempre que no estigui subjecte a responsabilitat contreta reglamentàriament, en el termini i forma determinada pels Es-

tatuts. Si el Reglament establís alguna deducció del capital aportat pels socis en cas de donar-se de baixa, aquesta deducció no podrà ésser superior a un 20 per 100 del dit capital.

Article 7.º En els Estatuts dels Sindicats es reconeixerà el dret del soci a donar-se de baixa; establirà, però, clarament les obligacions, deures i responsabilitats del soci en el moment de deixar d'ésser-ho.

Podrà fixar-se estatutàriament, el termini màxim de cinc anys, durant els quals el soci que s'hagi compromès a utilitzar un servei del Sindicat (molí, trull, fassina, etc.) vindrà obligat a aportar-hi els productes afectats. El fet de deixar d'aportar els productes al Sindicat no eximirà els socis de les responsabilitats i compromisos contrats.

Article 8.º Els Sindicats Agrícoles incrits al Registre especial, gaudiran dels beneficis i drets que els atorguin les Lleis generals de la República i en quant sigui competent la Generalitat per a atorgar-li de conformitat amb l'art. 16 de l'Estatut de Catalunya, i d'acord amb el que preveuen els arts. 56, 57, 58 i 59 de la Llei de Bases de la Cooperació.

Article 9.º No podrà ésser exigida als Sindicats contribució de cap mena per aquelles operacions que, realitzades individualment pels agricultors, estiguin exemptes d'impostos.

Article 10. En qualsevol moment, i sempre que es demostrï que un Sindicat Agrícola s'aparta de les seves funcions i finalitats, podrà ésser-li retirat el reconeixement i exempcions com a Sindicat Agrícola i esborrat, per tant, del Registre; però se l'haurà d'escollir prèviament i la denúncia haurà de seguir els mateixos tràmits assenyalats per a llur reconeixement.

Article 11. Tot Sindicat ve obligat:

1.º A portar un Reglament de socis, mitjançant l'arxiu degudament classificat de les fulles d'inscripció per cada soci, en les quals cada un d'ells haurà de fer constar que ha rebut un exemplar de la Llei de Sindicats Agrícoles i els Estatuts socials, i que està conforme amb les obligacions que li imposen l'una i l'altra, especialment la referent a la responsabilitat establerta, i amb els acords presos reglamentàriament per la Junta general. Aquestes fulles seran signades pels socis i per dos altres socis i en nom i a prec seu si no sap signar, subjectant-se al model que s'acompanyarà a la Llei.

2.º A portar un llibre d'actes de les Juntes generals, un llibre d'Actes de la Junta Directiva o Consell i la Comptabilitat, d'acord amb els models i normes que estableixin el Consell Superior de la Cooperació. A portar un llibre de visites.

3.º A determinar en els llibres d'actes i en els de comptabilitat el capital de fundació, o de constitució, o provisional, i la manera d'obtenir-lo; i el capital de reserva i manera de formar-lo.

4.º A no treballar ni operar més que les matèries aportades o recollides pels socis i a no prestar cap servei que no sigui a llurs associats.

Les Caixes de Crèdit, Estalvis, Bancs rurals, Institucions d'Assegurances de caràcter Mutual, establertes o que estableixin els Sindicats Agrícoles, així com les seccions de consum es regiran per la Llei de Bases de la Cooperació i per les parti-

culars derivades d'aquesta que facin referència a cadascuna de les seccions.

Els que es dediquin al Crèdit Agrícola, en qualsevol de les seves formes, solament podran fer préstecs als seus associats i altres Sindicats, però podran obrir llibretes d'Estalvi a favor de qualsevol individu de la localitat o comarca en la qual actui, encara que no en sigui soci.

DEL CAPITAL

Article 12. El capital social dels Sindicats Agrícoles, estarà constituït:

- a) Per les aportacions individuals dels socis.
- b) Per un fons de reserva irrepartible.

Article 13. Les aportacions individuals dels socis per a la formació del capital social seran obligatòries i estaran representades per títols.

Article 14. El fons de reserva irrepartible es formarà:

a) De les donacions o subvencions que concedeixin els organismes oficials, particulars o persones.

b) Per un tant per cent sobre les operacions que faci el Sindicat i que no podrà ésser mai superior al 1 per 100.

c) Per la quota que podrà assenyalar-se a les seccions autònomes si n'hi ha.

Article 15. Les aportacions o participacions en el capital social no seran transferibles sinó entre els socis, amb els requisits que es determinin en els Estatuts. En cas d'atribuir-se'ls algun interès, aquest tindrà un límit prèviament fixat i no mai superior a l'interès legal.

Article 16. El fons de reserva irrepartible servirà per amortitzar les aportacions obligatòries dels associats al fons social per ordre d'antiguitat i per parts proporcionals entre els socis entrats en un mateix any.

Article 17. L'aportació obligatòria de cada associat per a la constitució del capital social, no podrà ésser superior a 5,000 pessetes, ni la primera entrega no podrà excedir del 25 per 100 de l'aportació, permetent-se als associats que completin llur aportació per entregues periòdiques en matallíc o per retencions sobre els fruits que aportin.

Article 18. El termini per a completar l'aportació individual no podrà ésser inferior a cinc anys.

Article 19. No podent els Sindicats obtenir beneficis, tots els ingressos que tinguin solament hauran de dedicar-se: Al pagament dels deutes contrats, el millorament del preu dels productes aportats pels socis o adquirits pel seu compte, a la creació del fons de reserva o a la constitució de noves seccions que aconsegueixin algunes de les finalitats abans indicades i mai no podrà repartir dividends per cap concepte.

Article 20. Els socis d'un Sindicat no podran realitzar amb el mateix altres operacions que aquelles que siguin conseqüència de l'explotació de la terra pròpia o que tinguin arrendada.

En cap cas no podrà revendre el Sindicat productes adquirits ni comprar a un tercer productes per a ésser transformats o venuts col·lectivament.

Article 21. En cas de baixa voluntària, el Sindicat haurà de lliurar rebut de la presentació de la mateixa al soci interessat, i dins d'un termini de tres mesos, a contar del fi de l'exercici corrent, haurà de

deixar liquidats, o en son cas fixats clarament, els drets i obligacions que li pertanyin.

El mateix es farà en cas de baixa per defunció.

ARTICLE TRANSITORI

Els Sindicats Agrícoles i llurs Caixes rurals ja

constituïts en publicar-se la present Llei, es consideraran reconeguts als efectes de la mateixa i hauran d'acollir-se i adaptar-se als seus preceptes en un termini no superior a un any.

Barcelona, 30 de setembre del 1933. — El Conseller Primer, Carles Pi i Sunyer. — El Conseller d'Agricultura i Economia, Pere Mias.

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

El Conseller d'Economia i Agricultura, d'acord amb el Consell té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament de Catalunya, el següent

PROJECTE DE LLEI DE COOPERATIVES

CONDICIONS GENERALS

Article 1.º Les Cooperatives es regiran, per tot el que fa referència a llur personalitat jurídica, constitució, registre, classificació, inspecció, Unions, Federacions, enteses, modificació i dissolució, pel que es determina en la Llei de Bases de la Cooperació.

Article 2.º Les Cooperatives poden crear totes les obres d'ajut mutu i de solidaritat entre llurs components, condicionant-les a les disposicions de la Llei general i basant-les en l'esperit de la mateixa.

Article 3.º En els Estatuts de les Cooperatives es farà constar els drets i deures dels socis en el que es refereix a condicions d'ingrés, baixa voluntària, o exclusió, dintre dels preceptes legals, la responsabilitat dels membres dels Consells Directius de les Cooperatives en la marxa de la Societat i en llur gestió i administració; el domicili de la Cooperativa i les condicions de dissolució de la mateixa.

Article 4.º Les Cooperatives celebraran, almenys, una assemblea general cada any dintre d'un termini màxim de tres mesos després del tancament de l'exercici econòmic, en la qual el Consell Directiu de la societat haurà de donar compte del seu comès durant l'exercici social transcorregut. No podran ésser tractats altres assumptes que els que figurin en l'ordre del dia.

La convocatòria de les Assemblees es farà, almenys, amb deu dies d'anticipació. Quan el seu objecte sigui la reforma dels Estatuts socials o la imposició d'obligacions noves als socis, haurà d'anunciar-se'ls-hi amb trenta dies d'anticipació.

Article 5.º Les Societats de més de mil socis podran celebrar assemblees de segon grau.

DIVISIÓ DE LES COOPERATIVES

Article 6.º D'acord amb l'art. 12 de la Llei de Bases de la Cooperació les Cooperatives compreses en aquesta Llei particular podran ésser:

Cooperatives de consumidors

- a) Per al proveïment de queviures i articles d'ús domèstic, adquirits o produïts en comú.
- b) Subministres d'aigua, gas, electricitat i transports.
- c) Allotjament i de restaurants populars.
- d) Escolars, d'ensenyament, editorials.
- e) De serveis sanitaris (Mèdico-farmacèutiques), i
- f) Serveis diversos que tendeixen a millorar la vida de la collectivitat.

Cooperatives de Producció i Treball

De producció industrial.
De treball.
Mineres.
Pesca i serveis marítims.

Cooperatives de Crèdit

Banques Cooperatives.
Caixes de Crèdit Mutual.

Cooperatives Mixtes

- a) De productors i consumidors per a l'ajut recíproc.
- b) Integrals i de finalitat múltiples.

Cooperatives Escolars *Cooperatives Sanitàries*

Article 7.º Les Cooperatives mercantils estaran sotmeses a aquesta Llei mentre no se'n dicin d'especials i controlat el seu funcionament. A la seva denominació particular hauran d'afegir-hi l'específica «Cooperativa Mercantil».

COOPERATIVES DE CONSUMIDORS

Article 8.º Les Cooperatives Populars de Consumidors hauran de fer constar en els seus Estatuts:

- a) Que es constitueixen per un temps indefinit i que els socis seran tots iguals en drets i deures.
- b) Que la responsabilitat social està limitada als fons aportats pels socis i als que siguin propis de la societat.

c) Que l'admissió de socis és lliure i sense limitacions, a no ésser que estiguin fonamentades en la moralitat dels aspirants.

d) Els drets i deures dels administradors, el règim de les assemblees generals, la distribució que es farà dels sobrants i el destí que es donarà als béns en cas de dissolució.

Article 9.º En les Cooperatives Populars de Consumidors els socis adquireixen els drets estatutaris en haver fet l'aportació d'una part del seu fons social propi, que el mateix Estatut determinarà, sense que pugui ésser superior aquesta primera entrega al 10 per 100 del fons que ha de subscriure el soci.

Serà facultatiu atribuir un interès al fons social aportat pels socis. El tant per cent que se li atribueixi no podrà ésser superior al fixat pel al fons d'estalvi a les Caixes Oficials.

Article 10. La quantia del fons social i individual no podrà ésser superior a 500 ptes. i s'haurà de donar un termini no inferior a tres anys per a cobrir-lo; el desembors es farà mitjançant quotes periòdiques; tots els excedents i retorns que corresponguin als socis pel consum realitzat, mentre no tinguin cobert el seu fons social, seran aplicats a aquest objecte.

La participació dels socis que en el fons social estarà representada per títols nominatius la valor dels quals no serà superior a 100 ptes., essent aquestes intransferibles. Podrà, però, ésser baratsats per d'altres equivalents a nom dels familiars o dels havent-drets en cas de defunció del soci, si aquests ho solliciten.

Article 11. Les Cooperatives particulars estaran exemptes dels impostos que estableixi la Generalitat o que siguin delegats pel Govern Central. També estaran exceptuades del pagament dels arbitris o repartiments municipals.

Article 12. Per la classificació d'una Cooperativa, els consumidors com a popular, requereix que aquest tingui els seus Estatuts en tot punt conformes al que prescriu la Llei general de Cooperatives de Catalunya en el seu art. 1.º i el que s'estatueix en la present.

A més, serà necessari:

Que del resultat líquid de l'exercici, després de fetes les amortitzacions que assenyalen els Estatuts, es destinarà, almenys, un 50 per 100 a fons col·lectius irrepartibles dels quals un 20 per 100, com a mínim, a fons de reserva. Si en els Estatuts consta que la Societat retornarà l'altre 50 per 100 als socis. L'atribució de la part corresponent es farà a raó de l'import del consum efectuat pels mateixos.

Que el nombre de socis components sigui com a mínim de quatre cents per a les Societats establertes a la ciutat de Barcelona; de dos cents en les altres Societats de Catalunya, la població de les quals és superior a 21,000 habitants; de cent en les poblacions de 5,000 a 20,000 habitants i de cinquanta en les poblacions inferiors en nombre d'habitants.

Quant en una població no existeixi més d'una Cooperativa de consumidors, no es limitarà el nombre mínim d'associats. Tampoc no serà necessari reunir el mínim de 50 socis en el cas de fundació d'una Cooperativa en les localitats que no n'existeixi cap.

Que la condició de la majoria absoluta dels socis en una proporció mínima de 90 per 100 sigui de persones que visquin de llur treball propi.

Que en cas de fer normalment operacions amb persones alienes a la Societat, no sigui en una quantia superior al 30 per 100 del gir total, i que la comptabilitat d'aquestes operacions sigui portada de manera que pugui determinar-se en tot moment el seu import.

Que els sobrants que resultin de les operacions realitzades amb els no socis siguin atribuïdes a fons col·lectius irrepartibles.

No es considerarà com a operació de venda al públic, per als efectes dels paràgrafs anteriors, la liquidació de restes o la venda dels articles fora d'ús.

Article 13. Les Cooperatives populars de consumidors tindran la facultat de proveir als seus associats, dels articles de primera necessitat, mitjançant l'organització pròpia, amb dependència dels concerts que els Municipis tinguin establerts amb determinats proveïdors. Estaran representades per mitjà de les seves Unions o Federacions locals en els organismes oficials que els Municipis creïn per a vetllar el moviment dels preus de les substàncies o serveis públics o tot altre qüestió relacionada amb el cost de la vida.

Article 14. Les Cooperatives de consumidors no perdran el caràcter de tals pel fet de produir articles necessaris a la pròpia societat o als seus socis.

Els magatzems de gros, fàbriques o tallers creats per les organitzacions de segon grau de les Cooperatives de consumidors es regiran també per aquesta Llei.

Article 15. La Junta o Consell directiu de les Cooperatives de consumidors haurà de constar almenys de cinc membres, elegits per l'assemblea. En cada exercici es nomenarà una Comissió Inspectora dels comptes, que actuarà durant l'any, revisarà el balanç i donarà informe a l'assemblea sobre la situació administrativa.

Article 16. No podran formar part de la Junta Directiva ni de la Comissió Inspectora dels comptes d'una Cooperativa els socis que siguin funcionaris o empleats de la mateixa.

Article 17. Les Cooperatives de Consumidors acollides a aquesta Llei podran establir Caixes d'estalvi que es regiran per un Reglament especial que haurà d'ésser aprovat pel Consell Superior de Cooperació.

Article 18. Tot soci d'una Cooperativa popular de consumidors que ho sigui des de cinc anys d'una de les acollides en aquesta Llei, podrà ingressar en una altra de la mateixa localitat o de fora d'ella sense que tingui de passar pels tràmits d'ingrés que imposin els Estatuts als nous socis, i tindrà, des del moment de la seva inscripció la plenitud dels drets socials.

El dret a les obres de solidaritat que la societat tingui establerta restarà adquirit en la part que aquestes obres es nodreixin en fons socials. Si dites obres estiguessin sostingudes en part per quotes dels socis, el dret a les mateixes quedarà subordinat al pagament de dites quotes corresponents a cinc anys.

Art. 19. Quan dues o més Societats consti-

tuïdes en promulgar-se aquesta Llei es fusionin per a reunir el nombre de socis assenyalat en l'article 12 no serà obligatori procedir a la liquidació per a constituir la nova personalitat jurídica.

Aquest article serà d'aplicació sempre que el canvi de Cooperativa sigui motivat per un cas de força major, canvi de domicili, localitat, etc.

Els casos dubtosos podran portar-se al fall del Consell Superior de la Cooperació.

COOPERATIVES DE PRODUCCIÓ DE TREBALL

Article 20. D'acord amb la classificació de la Llei general, són Cooperatives de producció i treball les associacions que tenen per objecte essencial establir una solidaritat econòmica i moral entre grups de treballadors d'una mateixa especialitat o d'especialitats afins, per a obtenir un millor rendiment de llur esforç, realitzant, en forma associada, una activitat productora a un servei auxiliar de la producció o de la distribució.

Article 21. Són Cooperatives de producció les que operen la transformació de primeres matèries de productes acabats o semi-acabats, mitjançant un procés tècnic industrial; o bé les que acaben productes ja manipulats en un primer període d'elaboració; o bé les que realitzen una especialitat de treball intermig en un procés complex de fabricació.

Article 22. Són Cooperatives de treball les constituïdes per agrupaments de persones que emprenen en forma associada la realització per propi compte o per compte de tercer, siguin particulars o Corporacions públiques, obres, feines o serveis; adquirint en comú i distribuint als associats els materials i utensilis per als seus treballs individuals o familiar a domicili; adquirint i instal·lant mitjants per a llur treball; manant cooperativament establiments i empreses de producció en arrendament; establint entre elles enteses per a l'aprovisionament o prestació de serveis a particulars o corporacions legalment constituïdes.

Article 23. Estan classificades com a populars les Cooperatives de producció i treball que s'atenguin als extrems següents:

a) Que consti en els Estatuts el compliment de les condicions que estableix l'art. 1.º de la Llei general.

b) Que únicament puguin tenir condició de socis els que aportin llur treball personal a l'entitat i que hagin fet l'aprenentatge d'una manera regular o tinguin una qualificació dintre de l'ofici.

c) Que si un cas imprevisit o de força major obligués a recórrer a personal professional o auxiliar, no soci, per un període de temps determinat, s'atribueixi a aquests treballadors eventuais la participació en els excedents que correspongui als socis de la mateixa categoria en proporció al número de jornals treballats durant l'exercici.

d) Que el nombre màxim d'aprenents i llur condició de treball, encara que siguin associats, s'ajustin reglamentàriament al que la Llei i les regles de l'ofici estableixin.

e) Que l'aportació obligatòria dels socis al fons social no sigui superior a 5,000 pessetes, i el temps mínim per a constituir-lo, de cinc anys, essent la primera entrega, com a màxim, de 250 pessetes.

f) Que els resultats líquids obtinguts en els

exercicis econòmics no es distribueixin als socis en quantia superior al 40 per 100.

g) Que s'apliqui al fons de reserva irrepartible, com a mínim, el 40 per 100, dels resultats líquids obtinguts.

h) Que s'obligui a establir les obres de solidaritat i cultura social i professional o tècnica per tal de fomentar entre llurs socis la previsió i l'esperit cooperatiu, atribuint a aquest objecte un 20 per 100 de les utilitats obtingudes.

Article 24. El personal tècnic i administratiu de les Cooperatives de treball i producció que estigui ocupat d'una manera permanent en les entitats, haurà d'ésser associat amb tots els drets i deures; en cap cas, però, estaran en majoria en el Consell Directiu ni podran formar part de les Comissions inspectores o de control.

Article 25. El capital de reserva pels fons col·lectius de les Associacions de treball i producció seran considerats com a capital d'expansió industrial i no estaran subjectes a cap límit en el seu desenvolupament o quantia.

Quan aquests sobrepassin, però, la quantia del capital format amb les aportacions individuals, hauran de destinar-se a la reducció del tipus obligatori de les aportacions.

Article 26. Quan els fons dels socis individuals estiguin coberts, els excedents acumulats a llur favor pels sobrants que se'ls atribueixi constituir obligacions amortitzables amb els fons col·lectius en els terminis que l'assemblea acordi. L'interès de les Obligacions no serà superior al 40 per 100.

Article 27. Al objecte d'assegurar la constitució normal del fons de reserva, no es podran distribuir beneficis dissimulats, en forma d'augment de salaris, gratificacions o pagament d'hores suplementàries i jornals no treballats, així, quan a fi de l'exercici l'import de les jornades treballades pels socis sobrepassi un 20 per 100 de la remuneració corrent de cada especialitat, l'excés serà considerat com a part integrant del 40 per 100 repartible dels sobrants.

Article 28. Les Cooperatives, per la condició de tals, no estan exemptes del compliment de la legislació reguladora de les condicions de treball i d'assegurança dels riscos dels obrers socis o no socis.

Article 29. Les Cooperatives de producció i llurs unions i federacions tindran dret a concórrer com a licitadors a les subhastes o concursos d'obres de les Corporacions públiques en general, en les quals tindran preferència en igualtat de condicions. Les fiances que hagin de constituir-se es reduiran a la cinquena part. En compensació d'aquest benefici es retindrà un 10 per 100 de les quantitats que l'entitat concessionària hagi de percebre per raó dels serveis o dels subministres fets, fins a completar un 75 per 100 del total de la fiança. Les quantitats retingudes retornaran conjuntament amb la fiança constituïda.

Article 30. Les dependències de l'Estat i les Corporacions oficials de totes classes podran concertar amb les Cooperatives de producció i de treballadors, les obres, serveis i subministres de quantia no superior a 10,000 pessetes, per adjudicació directa.

COOPERATIVES DE CRÈDIT

Article 31. Són Cooperatives de crèdit, totes les que tenen per objecte facilitar l'estalvi a llurs membres i utilitzar-lo per la concessió de préstecs a

llurs components mitjançant tipus d'interès reduïts i condicions favorables de reemborsament.

Article 32. Podran efectuar totes les operacions de les Caixes de Crèdit i d'Estalvi, però, per tenir la plena personalitat de Bancs Cooperatius, hauran d'ésser entitats de segon grau integrades per altres Cooperatives, ja siguin Caixes d'Estalvi o Caixes de Crèdit d'aquest caràcter o pertanyents a altres tipus de la classificació que s'uneixin per a efectuar operacions de crèdit. En aquest cas podran realitzar tota mena d'operacions de banca amb llurs associats.

Article 33. El Consell superior de la Cooperació fixarà els límits màxims d'interès del diner i establirà el Reglament-típus d'aquestes Cooperatives.

Article 34. Les Caixes Cooperatives tindran el caràcter de populars quan en llurs Estatuts no hi hagi res en pugna amb aquest caràcter i compleixin les condicions següents:

a) Que el nombre de socis no sigui inferior a cinquanta.

b) Que no es facin préstecs de quantia superior a 5,000 pessetes, mentre no sigui a Cooperatives inscrites en el registre.

c) Que els rendiments líquids de cada exercici se'n destini almenys el 25 per 100 a la constitució i augment d'un fons de reserva irrepartible.

Article 35. Perquè els Bancs puguin tenir el caràcter de populars hauran de destinar al fons de reserva irrepartible, almenys, el 50 per 100 dels rendiments líquids.

Article 36. Les Cooperatives de Crèdit populars hauran de regir-se obligatòriament per les normes de gestió administrativa i comptable que fixi el Consell Superior de la Cooperació.

COOPERATIVES MIXTES

Article 37. Són Cooperatives Mixtes aquelles que tenen per objecte complir finalitats que estiguin especificades per a diferents tipus de Cooperatives de les que figuren en la classificació general i vinguin a unificar les diferents activitats en una sola persona jurídica.

Article 38. En tota Cooperativa Mixta de producció i de consum cada un d'aquests aspectes tindrà les característiques i les obligacions específiques de cada una de les societats de la classe corresponent.

Article 39. En tota la societat mixta els drets socials de socis treballadors sols els tindran els que figurin inscrits en la llista del personal en funcions.

Article 40. En els Consells Directius de les Cooperatives Mixtes hi haurà d'haver sempre representació directa de les diferents categories de socis.

PÒSITS MARÍTIMS

Article 41. Els treballadors dedicats a les indústries marítimes i derivades que vulguin gaudir dels beneficis i de la protecció d'aquesta Llei, podran organitzar-se en associacions cooperatives amb el nom genèric de Pòsits de Pescadors, Pòsits de Navegants, Pòsits Marítics i Marítics-Terrestres, segons sigui la professió dels que la integren.

Article 42. Les Mutualitats i Associacions de pescadors que no vulguin usar el nom genèric de Pò-

sit podran també acollir-se a la present Llei o a la que els correspongui derivada o complementària de la Llei de Bases de la Cooperació, sempre que compleixin alguna de les finalitats de caràcter cooperatiu previstes en les mateixes i en els apartats següents:

Article 43. Finalitats:

a) Adquisició o participació en la propietat dels mitjans de producció i realització en comú de totes les funcions relacionades amb les indústries que s'escaiguin.

b) Venda directa als consumidors o als detallistes dels productes de la pesca.

c) Compra o producció en comú de les eines de treball i dels productes necessaris a llurs indústries.

d) Organització de magatzems cooperatius per a l'adquisició i venda als associats de tot el que necessitin.

e) Mutualitats i assegurances.

f) Organització de pòsits infantils per a l'ensenyament preparatori dels oficis de mar.

g) Caixes de crèdit mutual.

h) Defensa de la pesca i dels interessos dels pescadors.

Article 44. Podran organitzar Unions i Federacions Dipòsits i Associacions de pescadors.

Article 45. No podran usar el nom genèric de Pòsits ni cap altra de les denominacions esmentades en l'art. 4.ª de la Llei de Bases de la Cooperació les entitats de pescadors que s'acullin a aquella Llei.

Article 46. El capital social dels Pòsits i Associacions de pescadors acollides a la present Llei hauran d'estar d'acord amb el previst en la mateixa per la secció de què es tracti. Mai, però, l'aportació individual dels socis no podrà ésser superior al previst per a les Cooperatives populars de producció, tant pel que fa a la quantia com pel temps assenyalat per a cobrir-lo.

Article 47. Quan un Pòsit o Associació de pescadors no persegueixi les finalitats essencials assenyalades en l'art. 3.ª, o la seva actuació no sigui normal, el Consell Superior de la Cooperació podrà retirar-li els auxilis i protecció i la denominació de Pòsit, Mutualitat o Cooperativa.

COOPERATIVES ESCOLARS

Article 48. Cooperatives Escolars són les constituïdes pels alumnes de les escoles primàries o centres docents de segon ensenyament amb la finalitat d'aprovisionar llurs components de tots aquells articles o objectes que puguin ésser-los d'utilitat a l'escola o fora d'ella per a fins complementaris de la formació cultural.

Article 49. Aquestes associacions també tindran per objecte induir a la pràctica de la solidaritat i de les virtuts cíviques, actuant dintre dels principis generals assenyalats en la Llei de Cooperatives.

Article 50. Els Directors dels Centres d'ensenyament, els alumnes dels quals hagin iniciat o establert Cooperatives escolars, vindran obligats a donar tota mena de facilitats i ajut per a la seva constitució i funcionament.

Article 51. Solament es podrà crear una Cooperativa escolar en cada centre d'ensenyament. Les excepcions a aquest precepte hauran d'ésser autoritzades pel Consell Superior de la Cooperació.

Article 52. Podran pertànyer a les Cooperati-

ves escolars els antics alumnes de l'escola, quan s'escaigui que algunes de les finalitats de l'associació faci possible llur concurs. En aquest cas, però, sols participaran en l'esmentada finalitat, no tenint dret a intervenir a les restants.

Article 53. Els Mestres i Director de l'Escola tindran accés a les Juntes i Assemblees, en les quals actuaran, com a orientadors, a fi que no es prenguin acords que estiguin en oposició a la finalitat social.

Article 54. El càrrec de Dipositari dels fons de la Cooperativa recaurà en persona que sigui de la confiança del Director de l'establiment, podent ésser un Mestre, el pare d'un dels alumnes o un antic alumne.

Article 55. L'administració i la comptabilitat la portaran els mateixos socis sota l'orientació d'un dels Mestres, designat pel Director o bé per aquest mateix.

Article 56. La inspecció dels comptes serà realitzada per la Comissió que es designi a l'objecte entre els socis.

Article 57. Les Cooperatives constituïdes en les Escoles d'ensenyament superior estaran exceptuades de la tutela dels Professors en la gestió i en l'administració. Restaran, però, obligades a trametre cada mes un extracte dels acords presos al Director del Centre d'ensenyament o a la persona que aquest designi, la qual farà les suggerències oportunes als dirigents de la Cooperativa quan es desviïn de llur finalitat o ultrapassin llurs atribucions. En cas de no ésser ateses, el Director podrà recórrer al Consell Superior de la Cooperació.

Article 58. En cas d'alteració de la normalitat escolar que obligués al tancament de l'escola o a la suspensió del curs, la Cooperativa haurà d'ésser exceptuada del tancament si es demostra que en la mateixa no es desenrotllen altres activitats que les específiques que té designades.

COOPERATIVES SANITÀRIES

Article 59. Pertanyeran a aquest agrupament les que tinguin com a finalitat establir en forma purament mútua, els serveis de clíniques i dispensaris, hospitalització de malalts, cases de repòs o convalescència, preventòris, serveis mèdics-farmacèutics en consultoris o a domicili, assistència a les dones gràvids i parteres, i totes aquelles institucions mutals que ofereixin qualsevol servei sanitari a llurs associats.

Article 60. Les Cooperatives i Mutualitats podran establir farmàcies i laboratoris d'anàlisi i elaboració d'especialitats farmacèutiques, sota la direcció i responsabilitat d'un titular col·legiat, subjectant-se a la vigent Llei i a les clàusules següents:

1.ª Que no s'aboni interès al capital social ni es reparteixin excessos de percepció.

2.ª Que els rendiments de cada exercici, després d'atendre el fons de reserva irrepartible, es destinin al millorament dels serveis o a obres socials de caràcter sanitari.

3.ª Que la Cooperativa sanitària estigui cons-

tituïda exclusivament per als fins atribuïts en la present Llei de Cooperatives de la seva classe especial, i que la relació amb les Cooperatives d'altra classe, especialment les d'assegurances, podran establir-se en el sentit de què la Cooperativa sanitària rebi d'elles subvenció, auxili o ajut, però mai en sentit invers.

Article 61. El Consell superior de la Cooperació d'acord amb el Departament de Sanitat del Govern de la Generalitat establiran les normes que s'hauran de seguir per a l'obertura de farmàcies.

INSPECCIÓ-PENYORES

Article 62. D'acord amb la Llei de Bases de la Cooperació, les penyores que s'imposin per manament a les disposicions de la mateixa o de les Lleis particulars, seran aplicables a les Societats o a llurs components segons els casos.

Article 63. Les penyores a les Societats s'establiran quan per acords de Junta Directiva o d'Assamblea general es vulnerin les disposicions reglamentàries o les prescripcions legals:

a) Per no trametre als Registres o Dependències oficials els documents que la Llei mana o per negar-se a facilitar les dades que els siguin sol·licitades per l'autoritat competent o els seus representants autoritzats.

b) Per haver procurat aquestes dades inexactes amb intenció deliberada.

c) Per no consignar en els documents i tractes amb tercers la condició de Cooperativa.

Article 64. Les penyores, en aquests casos, podran ésser de 50 a 1,000 pessetes. La sanció podrà, però, quedar reduïda a un apercibiment si es demostra que el manament està comès sense mala intenció. En el cas de reincidència la penyora podrà ésser portada al màxim i àdhuc doblada en casos greus.

Article 65. Les persones, funcionaris o membres directius de les Societats incorreran en sanció personal:

a) Quan es comprobi que algun dels manaments indicats anteriorment és de la seva culpa.

b) Quan els individus Inspectors dels comptes hagin estat negligents en el compliment de llur comès.

c) Quan els membres dels Consells Directius cometin falsetats en les memòries o documents que redactin per a donar compte als socis de la situació de l'entitat o de llur gestió.

d) Els Administradors o Directors que neuguin a un soci l'exercici dels seus drets estatutaris o cometin algun atropell que suposi una transgressió legal.

Article 66. La quantia de les penyores imposades pels casos citats en l'article anterior seran de 25 a 250 pessetes.

Article 67. Del pagament de les penyores imposades als seus membres en serà responsable subsidiàriament l'entitat.

Barcelona, 2 d'octubre del 1933. — El Conseller Primer, Carles Pi i Sunyer. — El Conseller d'Economia i Agricultura, Pere Mias.

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

El Conseller d'Agricultura i Economia d'acord amb el Consell té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI DE BASES DE LA COOPERACIÓ

COOPERATIVES, SINDICATS AGRÍCOLES I MUTUALITATS

Article 1.º S'entendrà per Societat Cooperativa, Sindicat i Mutualitat, als efectes d'aquesta Llei, l'associació de persones naturals o jurídiques que es proposin millorar la situació econòmica i social dels seus components establint una comunitat voluntària, en la qual el servei mutu i la col·laboració pecuniària de tots els membres permetin realitzar la funció que es proposa: Treball, producció, distribució, consum, crèdit, previsió, assegurança o qualsevolga altra mutualitat que tendeixi a millorar les relacions humanes, a posar els interessos col·lectius per damunt de tota idea de benefici particular i a suprimir tot lucre entre llurs associats i entre aquest i la Societat respectiva.

Les societats acollides a aquesta Llei seran considerades d'interès públic i tindran plena personalitat jurídica, podent exercir tots els drets i accions que els corresponguin de conformitat amb les lleis i llurs respectius reglaments.

Són condicions legals i necessàries per a totes les Cooperatives, Sindicats i Mutualitats:

1.ª Ésser Regidor amb plena autonomia dins del legislat pels seus propis estatuts i els acords de l'assemblea general i mantenir una completa neutralitat en política i religió.

2.ª El nombre de socis serà il·limitat i el seu creixement no podrà impedir-se ni estatutàriament ni de fet.

Podran establir-se mínims d'edat en els Sindicats agrícoles i les Cooperatives mercantils i fixar en els Estatuts el dret per alguns socis a tenir el màxim de tres vots, segons la importància de les operacions que realitzi en el Sindicat o Cooperativa sempre, però, amb independència del capital aportat.

3.ª Igualtat del dret de vot per a tots els socis.

4.ª Que cap funció directiva o de gestió estigui vinculada en persona o entitat determinada ni sigui delegada a cap empresa gestora. Ningú no podrà pertànyer a una societat d'aquestes en concepte d'empresari, contractista, soci capitalista o cosa semblant. No podrà haver-hi tampoc accions preferents ni parts de fundador ni cap combinació que tendeixi a assegurar privilegis o avantatges especials a determinades persones o societats essent nul tot acte o acord contrari a aquesta disposició.

5.ª Que les participacions en el capital social només siguin transferibles entre els socis amb els requisits que es fixin i que d'ésser-los-hi atribuït algun interès aquest tingui un límit prèviament fixat i no mai superior a l'interès legal.

6.ª Que si es distribuïxen excedents es faci el repartiment proporcional a la participació de cada associat en les operacions socials.

Article 2.ª Les lleis assenyalaran el mínim de socis necessari per a constituir-se en Cooperativa, Mutualitat o Sindicat Agrícola.

Article 3.ª Les Societats Cooperatives, Mutualitats i Sindicats Agrícoles podran ésser:

a) Societats de responsabilitat limitada, dels compromisos i obligacions de les quals solament en respon l'haver social.

b) Societats de responsabilitat suplementada, en les quals els socis poden constituir una garantia suplementària amb un màxim que haurà fixat per endavant.

En els Estatuts de les Societats haurà de consignar-se clarament si l'associació es constitueix amb la condició de responsabilitat limitada o suplementada.

Article 4.ª L'ús de la denominació de Cooperatives, Mutualitats i Sindicats Agrícoles correspon exclusivament a les Societats classificades com a tals, d'acord amb la present Llei. Cap altra associació, Societat, Companyia o establiment no podrà usar com a denominació, subtítol, rètol, etiqueta, membret, anunci ni document de cap mena la paraula «Cooperativa, Mutualitat o Sindicat Agrícola» ni cap altra en sentit semblant o que pugui donar lloc a confusions.

Article 5.ª Per l'organisme que dependrà del Departament d'Agricultura i Economia i que en aquesta Llei es determinarà, es portarà el Registre especial de Cooperatives, Mutualitats i Sindicats Agrícoles.

Aquestes no podran fer operacions amb tercers persones mentre no estiguin inscrites al Registre, prèvia aprovació de llurs Estatuts del Departament d'Agricultura i Economia, amb l'informe favorable de l'organisme competent.

Article 6.ª Els majors de setze anys no necessiten l'autorització expressa de llurs pares, tutors o procuradors, ni la dona casada no necessita tampoc llicència del marit per a formar part d'una Cooperativa de responsabilitat limitada, intervenint en les operacions socials i abonar o percebre les quantitats que estatutàriament li corresponguin.

No podran exercir càrrecs directius sense l'autorització dels pares o tutors els que no gaudeixin de la plenitud dels seus drets civils.

Article 7.ª Els crèdits personals dels associats no tindran cap dret sobre els béns de l'associació ni sobre la participació de l'associat en l'haver social per obtenir penyora o pagament del que se'ls debiti.

Unicament podrà sol·licitar-se embargament o execució damunt de les impositcions voluntàries que sobrepassin l'aportació individual estatutària, i la Societat disposarà, per a satisfer les corresponents quantitats dels mateixos terminis de què disposaria si hagués de reintegrar-les a l'associat.

Article 8.ª A totes les entitats hi haurà una Junta directiva formada almenys per cinc indivi-

pus. Serà obligatori el funcionament d'una comissió d'inspecció de compres, formada per tres o més individus elegits anualment per la Junta general. La Comissió inspectora podrà convocar per ella mateixa la Junta general pels casos que consideri greus i d'urgència.

En les disposicions legals i particulars de la cooperació es faran constar els casos en què els individus de la Junta Directiva no podran ésser funcionaris de l'Entitat ni actuar a la vegada en la Junta Inspectora.

Article 9.º Les designacions per a les Juntes o Consells Directius i Comissions especials i tota mena d'autoritzacions i mancaments per actuar en nom de la Societat seran revocables per acord de l'Assemblea general, pres almenys per majoria absoluta dels components, sense que pugui prevaldre cap pacte en contrari.

Article 10. Les Cooperatives, Sindicats i Mutualitats portaran la seva comptabilitat i els seus Registres d'acord amb les instruccions i models aprovats pel Departament d'Agricultura i Economia, procurant sempre que imperi la major claredat i senzillesa possible per a totes aquelles.

Article 11. En les Cooperatives i Sindicats que tinguin sucursals en diverses localitats, els Estatuts podran autoritzar la celebració d'Assemblees de segon grau en les condicions i amb les limitacions que reglamentàriament s'estableixin.

La mateixa norma regirà per a les Cooperatives de viles de més de 100.000 habitants que tinguin més d'una sucursal oberta i comptin amb 200 socis, i per les de Barcelona.

Article 12. Les Cooperatives, Mutualitats i Sindicats Agrícoles es podran constituir en forma popular o mercantil, segons quina sigui la finalitat que persegueixin.

Són Cooperatives populars les constituïdes per persones naturals i jurídiques amb la finalitat de millorar les condicions de la vida o del treball dels obrers i classes modestes per mitjà de l'actuació econòmica col·lectiva. Les característiques que han de reunir les Cooperatives per tenir aquesta classificació es determinaran en Lleis particulars.

Són Cooperatives mercantils les constituïdes per persones naturals o jurídiques de tota condició que tractin de millorar el rendiment dels seus negocis per mitjà de l'organització del tipus cooperatiu.

Les Cooperatives es classificaran en:

- Cooperatives de consumidors.
- Cooperatives de Producció i treball.
- Cooperatives de Crèdit.
- Cooperatives Mixtes.
- Cooperatives de Pesca i Serveis Marítims.
- Cooperatives Escolars.
- Cooperatives Sanitàries.
- Cooperatives Mercantils.
- Cooperatives de Previsió i Assegurances (Mutualitats).

Sindicats Agrícoles.

REGISTRE I CLASSIFICACIÓ

Article 13. Les persones que tractin de constituir una Cooperativa, Mutuatitat o Sindicat ho comunicaran al Registre de la Secció de Cooperatives del Departament d'Agricultura i Economia acompanyant tres còpies dels Reglaments pels quals hagin

de regir-se. La comunicació i les còpies dels Reglaments o Estatut hauran d'ésser subscrits almenys per cinc individus majors d'edat amb expressió de les respectives professions i domicilis, excepte per les Cooperatives Escolars.

Registrats els Estatuts passaran al Consell Superior de la Cooperació per a la seva aprovació i classificació.

Aquest, en el termini d'un mes, assenyalarà les modificacions que s'escaiguin si hi ha lloc i ho comunicarà als interessats perquè les portin a cap. Passat aquest temps, si no ha estat comunicat res, es consideraran aprovats.

S'entendrà per abandonada la petició si els iniciadors deixessin passar més de dos mesos sense trametre els documents degudament corregits.

Article 14. Durant els tres mesos següents a l'aprovació dels Reglaments o Estatuts podrà celebrar-se la sessió de constitució, des de la data de la qual començarà a comptar la duració de la societat. En l'acta de constitució s'hi consignaran els noms dels membres designats per ocupar els càrrecs de la Junta Directiva.

En el termini de sis dies es trametrà al Registre una còpia de l'acta de constitució autoritzada pel President i el Secretari de l'Assemblea i fent-hi constar el nombre d'assistents.

Article 15. Quan els Estatuts no siguin admesos i, per tant, negada la inscripció al Registre, i quan la classificació provisional o definitiva es cregui equivocada, es podrà recórrer, en el termini de trenta dies, contra l'acord del Consell Superior de la Cooperació davant del Conseller d'Agricultura i Economia.

Article 16. La inscripció al Registre de Cooperatives serà gratuïta.

Les certificacions que per ell siguin lliurades es faran en paper comú.

La còpia diligenciada de l'acta de constitució i dels Estatuts amb l'anotació d'inscripció equivaldrà per a tots els efectes legals a una escriptura pública.

UNIONS I FEDERACIONS

Article 17. Pel millor desenvolupament de llurs activitats les societats acollides a aquesta Llei podran constituir Federacions locals, comarcals i regionals.

Per a finalitats particulars podran fer-se enteses de caràcter temporal.

En aquestes enteses hi podran entrar les institucions d'assistència social i les corporacions de caràcter públic.

Cap entitat no podrà pertànyer simultàniament a més d'una unió o Federació que persegueixi la mateixa finalitat.

Article 18. Les Federacions i Empreses es subjectaran a les condicions que assenyala l'article 1.º i tindrán totes les prerrogatives establertes en aquesta Llei.

Article 19. En cas d'haver-hi registrades diverses Federacions que persegueixin una mateixa finalitat tindrà representació en el Consell Superior de la Cooperació la de major nombre de components.

Article 20. No podrà formar-se cap Federació amb el propòsit d'actuar amb influència a tot el territori de Catalunya si no compta amb una

tercera part de les entitats constituïdes legalment de la seva classe.

Article 21. Quan existeixin diverses Federacions o Unions d'una mateixa activitat seran convocades les que reuneixin les condicions assenyalades en l'art. 22 per a procedir a l'elecció del Delegat al Consell Superior de la Cooperació.

Article 22. Per a prendre part a l'elecció seran condicions precises: Primer: Reunir, almenys, el 20 per 100 de les associacions de la classe corresponent existent a Catalunya. Segon: Que el valor total d'afers en un any dividit pel nombre de socis doni un coeficient mínim de 100.

Les Mutualitats queden exceptuades de complir amb la base segona de l'article precedent.

Les dades pels càlculs dels coeficients esmentats seran les de l'exercici anterior a l'elecció, practicant el Consell Superior de la Cooperació o el Consell d'Agricultura i Economia quantes investigacions cregui pertinents, per a comprovar l'exactitud de les mateixes.

Els vots de cada Federació es computaran pel nombre de socis de les entitats components que estiguin legalment registrades.

CONSELL SUPERIOR DE LA COOPERACIÓ

Article 23. En el termini màxim de dos mesos després d'aprovaada aquesta Llei es constituirà el Consell Superior de la Cooperació que serà l'organisme encarregat de l'estudi, proposició i difusió de les disposicions legals referents a la Cooperació; fomentar, afavorir i registrar el moviment cooperatiu català; inspeccionar les Cooperatives i tutelar-les quan sigui necessari. El Consell dependrà directament del Departament d'Agricultura i Economia.

El Consell Superior de la Cooperació estarà format per quinze vocals, un President i el Secretari com segueix:

El Consell Superior de la Cooperació estarà integrat per representants directes dels organismes superiors «Federacions i Unions» de les entitats acollides a aquesta Llei: Cooperatives de consum, de producció, Sanitàries, de Pòsits Marítims, Sindicats Agrícoles i Mutualitats i cada una d'aquestes organitzacions delegarà un representant.

Pel Parlament de Catalunya seran nomenats dos Diputats per a formar part del Consell.

El Departament de Justícia i Dret de la Generalitat delegarà un funcionari lletrat: Els Departaments de Finances i de Sanitat hi delegaran cada un d'ells un funcionari tècnic.

El Departament d'Agricultura i Economia hi delegarà tres funcionaris tècnics.

La Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu de la Generalitat hi tindrà un representant.

El President del Consell Superior de la Cooperació serà nomenat pel Govern de la Generalitat a proposta del Conseller del Departament d'Agricultura i Economia, lliurement entre les persones que s'hagin distingit pels seus estudis i actuació en la matèria.

Article 24. El Cap del Servei de Cooperació del Departament serà amb caràcter permanent, Secretari del Consell Superior; aquest càrrec tindrà per objecte reunir i coordinar totes les dades

i totes les activitats del servei, per a la més perfecta orientació dels components del Consell Superior de la Cooperació.

El Consell es proveirà del personal subaltern necessari, en el Departament d'Agricultura i Economia. Els funcionaris seran nomenats pel Conseller del Departament respectivament: llur nomenament es farà per un temps illimitat.

Article 25. El representant de les organitzacions federatives actuaran, almenys, durant un any des de la data de llur designació.

Article 26. El Consell Superior de la Cooperació funcionarà a partir de la seva constitució, per mitjà de reunions periòdiques i mensuals. En la primera d'aquestes reunions es nomenarà una ponència permanent que estarà integrada per un representant de Cooperatives, un de Sindicats Agrícoles i un de Mutualitats i el Cap del Departament de Cooperatives del Departament d'Agricultura i Economia, i el President del Consell. Aquesta ponència exercirà el control del servei i prepararà el treball per a les reunions del ple. En les reunions plenàries del Consell serà exposat tot el que hagi tractat o elaborat la ponència per a ésser discutit, aprovat o rectificat.

Article 27. El Consell Superior de la Cooperació tindrà personalitat jurídica pròpia, amb capacitat suficient per a posseir, adquirir i alienar béns, contractar i realitzar els actes que convingui pel compliment del seu comès d'acord amb les lleis. Per alienar béns immobles necessitarà autorització especial del Govern.

Article 28. El Consell Superior de la Cooperació haurà d'ésser necessàriament reunit:

1.ª Sempre que es tracti de formular o dictaminar alguna disposició de caràcter general que afecti a les entitats.

2.ª En els casos que estableixin les lleis i llur reglament.

Article 29. Els recursos econòmics del Consell Superior de la Cooperació, seran:

1.ª Les quantitats que se li assignin en el pressupost de la Generalitat.

2.ª Els productes de les seves publicacions i els seus béns en general.

3.ª Les quantitats que rebi en concepte de llogats, subvencions, donatius, quotes, etc.

4.ª L'import de les penyores que imposi per incompliment d'aquesta Llei.

5.ª Qualsevol altre ingrés que sigui autoritzat pel Govern o el Parlament en el seu cas.

Article 30. El Consell Superior de la Cooperació actuarà com a òrgan consultiu dels diversos Departaments de la Generalitat de Catalunya, en totes les matèries que afectin les activitats i interessos de les associacions acollides a aquesta Llei.

Les dependències oficials facilitaran al Consell Superior de la Cooperació totes les dades i informacions que aquest necessiti per al compliment del seu comès.

Article 31. El Consell Superior de la Cooperació manarà fer inspeccions periòdiques a les entitats compreses en aquesta Llei.

Article 32. El Consell Superior de la Cooperació proposarà al Conseller del Departament les disposicions que s'hagin de prendre per a difondre l'ensenyament de la Cooperació en tots els centres docents de Catalunya i els plans apropiats.

INSPECCIONS

Article 33. Les entitats seran inspeccionades almenys una vegada cada dos anys, sense perjudici de fer les visites extraordinàries que siguin necessàries.

Podrà fer-se la inspecció:

1.ª Per Inspectors especials nomenats pel Conseller a proposta del Consell Superior de la Cooperació.

2.ª Per Inspectors autoritzats per a casos concrets i determinats. Aquests Inspectors hauran d'ésser funcionaris tècnics del Departament d'Agricultura i Economia.

En el cas que sigui necessari per la seva importància, podran nomenar-se Comissions Inspectores formades per dos Vocals del Consell Superior de la Cooperació, assistits, si convé, per un funcionari tècnic i administratiu del Departament.

La inspecció serà sempre general per a totes les activitats de la entitat.

Les organitzacions federatives constituïdes per les associacions acollides a aquesta Llei que tinguin representació en el Consell Superior de la Cooperació tindran facultats d'inspecció sobre les entitats de la seva classe.

Aquesta funció l'exerciran amb l'objecte essencial de corregir els errors, els abusos o les desviacions de les entitats inspeccionades.

Amb aquest objecte s'aplicarà la inspecció al compliment dels Estatuts socials i al funcionament de les obres de solidaritat que tinguin establertes.

Quan aquestes inspeccions es facin per encàrrec del Consell Superior de la Cooperació aquest assignarà als Inspectors les dietes que corresponguin a les despeses ocasionades pel treball encomanat.

Els Consells directius de les Federacions podran delegar la funció inspectora que els és atribuïda en persones de la seva confiança, les quals actuaran sota la responsabilitat dels mandataris.

Els Inspectors de les Federacions no imposaran penyores, limitant la seva actuació a trametre llur informe al C. S. C.

Article 34. Les persones designades pel Consell Superior per a la inspecció de les entitats seran conceptuades com a autoritats als efectes de la responsabilitat imputable a qui atempti contra ells, ja sigui en actes de servei o fora d'ells dimanants d'aquell motiu.

Article 35. La inspecció es farà amb més criteri preventiu que no pas repressiu. Els Inspectors assessoraran les entitats inspeccionades en cada cas, ajudant-les a evitar les infraccions.

Article 36. Els inspectors no podran, sota pena d'exoneració i sense perjudici de les demés a què hi hagi lloc:

1.ª Inspeccionar entitats de les quals en siguin socis.

2.ª Comunicar a persones els actes de les entitats que coneguin per raó del seu comès.

3.ª Exercir fora de les funcions públiques, professió lucrativa en afers relacionats amb les societats inspeccionades.

drà la corresponent acta i farà l'oportuna consignació en el llibre de visites.

L'acta, inclús sense la signatura del representant de l'entitat visitada, es considerarà com a document provatori dels punts de fet observats per l'Inspector, salvant demostració en contra.

2.ª L'acta d'infracció es trametrà al Consell Superior de la Cooperació acompanyada d'un ofici amb l'exposició sucinta del cas i assenyalant la sanció procedent a judici de l'Inspector.

Es trametrà una còpia de l'acta a la entitat per tal que pugui presentar al Consell Superior de la Cooperació l'escrit de descàrrec en un termini de quinze dies.

3.ª El Consell farà l'oportú expedient, podrà practicar les comprovacions que estimi necessàries i adoptarà una resolució dintre del termini de quinze dies, a comptar des del dia que hagi rebut la comunicació de l'Inspector.

La resolució serà notificada a l'Entitat interessada per correu certificat o per mitjà de l'Ajuntament.

Article 38. Contra l'acord del C. S. C. es podrà recórrer al Departament d'Agricultura i Economia d'acord amb les normes següents:

1.ª L'entitat penyorada podrà presentar recurs al Departament d'Agricultura i Economia dintre del termini de quinze dies, a comptar de la data de notificació de la penyora, amb la prova documental que estimi pertinent.

2.ª No s'admetrà el recurs si no va acompanyat de la còpia literal del document justificatiu d'haver-se dipositat a la Caixa d'Estalvis de la Generalitat o a qualsevol altra Caixa oficialment autoritzada, l'import de la penyora més el 20 per 100.

3.ª Amb el 20 per 100 addicional s'entendran, fins on arribi el seu import, les costes que produïxi el Jutjat municipal, essent d'aplicació els aranzels per a l'exempció de penyores governatives.

4.ª Contra la resolució del Departament no hi haurà lloc a cap altre recurs.

Article 39. En cas de no recórrer l'entitat penyorada tindrà de dipositar directament l'import de la penyora al C. S. C. dintre del termini de temps concedit per a interposar recurs.

Article 40. Quan interposat recurs pel penyorat es conformi tota o en part la penyora proposada, es comunicarà on estigui dipositada per tal que la trametin al C. S. C.

Article 41. Incorreran en penyora de 10 a 100 pessetes les entitats que no trametin el Registre o a la dependència que procedeixi els documents prescrits legalment i les que no facilitin les dades que els siguin demanades per la dependència o el funcionari competents.

Les penyores a imposar seran un mínim de 10 pessetes i un màxim de 1.000.

En cas de reincidència podrà sempre doblar-se la penyora imposada pel primer manament.

En cada Llei particular podran assenyalar-se els casos en què hauran d'ésser penyorades les entitats i la quantia de les penyores.

IMPOSICIÓ DE PENYORES

Article 37. Per a la imposició de sancions es seguiran les normes següents:

1.ª L'Inspector que observi una infracció esten-

CRÈDIT

Article 42. El Departament d'Agricultura i Economia de la Generalitat de Catalunya, o per l'organisme de crèdit adequat, podrà fer préstecs a

les Societats compreses en aquesta Llei, per un termini no superior de vint anys, l'interès del qual no excedirà d'un 5 per 100.

Podrà garantir-se el préstec, amb hipoteca fins al 50 per 100 del valor de les finques o maquinària, amb el valor dels productes amagatzemats fins a la mateixa proporció anterior.

Amb les quantitats que s'acreditin per obres realitzades o gèneres facilitats a corporacions públiques, fins al 75 per 100 de llur valor.

Amb la garantia personal dels socis de l'entitat.

Article 43. Per a la concessió dels préstecs seran necessàries les condicions següents:

Que la Societat sollicitant porti, almenys, un any de funcionament normal.

Que la Societat tingui esmerçat, amb aplicació exclusiva al pagament de l'obra o de l'adquisició, una tercera part, almenys, del seu import total.

Article 44. El Departament d'Agricultura i Economia podrà concedir primes per a la construcció de locals per als serveis de les entitats populars en les condicions que reglamentàriament es determinin amb analogia a la forma en què es concedeixin a les cases barates.

Article 45. El Departament d'Agricultura i Economia estarà autoritzat per a concedir subvencions no superiors a 5.000 pessetes, i per una sola vegada, a les Cooperatives populars que portin més de cinc anys de funcionament normal i que passin moments crítics per causes alienes a la voluntat de llurs components.

Article 46. S'autoritza al Departament d'Agricultura i Economia perquè pugui concedir préstecs per un termini no superior a un any i amb garantia per ajudar al desenvolupament de les empreses cooperatives de segon grau que relacionin les de productors amb les de consumidors.

Article 47. El Consell Superior de la Cooperació podrà carregar el tipus d'interès fins a un mig per cent amb destí al fons per a la difusió i el foment de la cultura agrària, cooperatista i mutualista.

Article 48. Totes les peticions de préstec hauran d'obtenir l'informe favorable del Consell Superior de la Cooperació, el qual haurà d'informar també el conveni que la Cooperativa sollicitant pugui tenir fet sobre la forma, termini i condicions per a completar el pagament.

En l'informe podrà proposar-se que s'imposi alguna clàusula especial que garanteixi els interessos de la Generalitat.

Article 49. Anualment anirà consignada als Pressupostos de la Generalitat una quantitat per a concedir donatius i subvencions per a la difusió del cooperativisme.

MODIFICACIÓ I DISSOLUCIÓ

Article 50. No serà vàlida cap modificació dels Estatuts si no és anotada al Registre i aprovada pel Consell Superior de la Cooperació.

Si la modificació portés alguna obligació o responsabilitat per als socis, podran retirar-se de l'entitat dintre el termini d'un mes els socis que hagin votat contra la reforma, sense que sigui vàlid cap acord ni pacte en contra i sempre sense perjudici de les responsabilitats contraetes amb anterioritat.

Les modificacions dels Estatuts que afectin a la responsabilitat amb terceres persones s'enten-

dran fetes sense perjudici dels compromisos contraets.

Article 51. Les entitats es dissoldran:

Per resolució de l'autoritat competent, d'acord amb la Llei.

Per qualsevol motiu assenyalat en els Estatuts com a dissolució.

Per haver-se reduït el nombre de socis a menys del legalment necessari per a constituir la Societat segons les Lleis i els Estatuts.

Per acord de la Junta General extraordinària amb les garanties que els Estatuts assenyalin.

Article 52. Quan es dissolgui una Cooperativa, sindicat o mutualitat, la designació de liquidadors es farà tal com determinar els seus Estatuts. Si passant un mes, a comptar de l'acord de la dissolució, no haguessin començat les operacions o s'interrompessin una vegada començades, a petició d'un nombre de socis que no baixi de la cinquena part del total la proposta del Consell Superior Cooperatiu, el Conseller d'Agricultura i Economia, designarà un o diversos Comissaris encarregats de realitzar amb la màxima rapidesa les operacions de liquidació.

Article 53. En liquidar una Cooperativa, Sindicat o Mutualitat no podrà ésser adjudicat a cap soci un valor superior al que li correspondria si ell s'hagués separat de la Societat voluntàriament.

Les quantitats procedents dels fons de reserva obligatoris no podran ésser repartits, en cap cas, entre els socis. Seran adjudicades a l'obra d'ensenyament o d'assistència social que l'assemblea general acordi, seguint les normes que estableixin els Estatuts socials.

Totes les quantitats sobre la destinació de les quals no s'hagi pres resolució oportunament i en la deguda forma, seran aplicades al fons per a la difusió i a l'ensenyament de la cooperació.

Article 54. El darrer President de qualsevol entitat, unió o federació que es dissolgui vindrà obligat a donar-ne compte al Registre, dintre del termini de vuit dies a comptar de la data de l'acord de la dissolució.

Igualment s'haurà de comunicar qualsevol interrupció de les operacions socials.

A manca de President les obligacions a les quals es refereix el present article corresponent, pel mateix ordre que s'indica, al Vice-President, al Secretari i a tots els individus de la darrera Junta Directiva. Quan es tracti d'organitzacions cooperatives escolars l'obligació correspondrà també als caps de l'establiment en què radiquin.

Article 55. Totes les entitats inscrites al Registre, Cooperatives, Sindicats del Departament d'Agricultura i Economia, queden obligades a sotmetre la resolució de les diferències que sorgeixin entre elles i llurs socis i entre entitats i federacions, al Consell Superior Cooperatiu.

Contra el fall del Consell Superior de la Cooperativa les parts podran recórrer en darrera instància davant del Conseller del Departament.

ECONOMIA DE LES COOPERATIVES

Article 56. a) Les entitats acollides a aquesta Llei, que sollicitin préstec o qualsevol altra mena d'ajut en metàl·lic de la Generalitat o dels organismes de crèdit dependents de la mateixa tindran

de subjectar-se a les regles que els Consell Superior de la Cooperació dicti respecte a immobilització de capital.

b) Quan de l'examen dels balanços es noti que una Cooperativa, tot i mantenint-se dintre de la Llei segueix pràctiques perilloses per a la seva prosperitat (abús de crèdit en les compres i en les vendes, immobilització excessiva de capital en immobles, stoks exagerats, etc.), se li trametrà comunicació fent-li notar les anomalies i indicant-li el mitjà per a corregir-les.

c) Les entitats que estableixin o tinguin establertes Caixes d'Estalvi, no podran emprar les quantitats en dipòsit més que en operacions a curt termini i hauran de tenir les mateixes disponibilitats a què legalment vinguin obligades les Caixes d'Estalvi que funcionin sota el patronatge oficial.

DISPOSICIONS GENERALS

Article 57. Les societats acollides en aquesta Llei, i que siguin qualificades com populars pel Consell Superior Cooperatiu, disfrutaran de totes les exempcions i avantatges que la legislació general de la República reconeixi a les nomenades Cooperatives i a les mutualitats, Cooperatives i Sindicats Agrícoles en general, així com les que en el pervindre pugui concedir-los-hi.

Article 58. Les exempcions i beneficis de tota mena concedits a les Societats acollides en aquesta Llei seran aplicables a llurs obres socials sense perjudici dels altres avantatges que en virtut de disposicions especials puguin correspondre'ls-hi, i sempre que les esmentades obres socials figurin en la llista de les aprovades oficialment.

Article 59. Estaran exemptes igualment de tota mena d'impostos i tributs per part del Govern de la Generalitat i no podran ésser incloses en els repartiments municipals.

Article 60. Els edificis propietat de les Cooperatives, mutualitats i Sindicats Agrícoles gaudiran dels beneficis que la Llei reconegui a les cases barates.

Article 61. Les entitats acollides en aquesta Llei només es consideraran afectades per les lleis que en el pervindre dicti la Generalitat de Catalunya, quan es faci en llur text menció expressa de les mateixes.

Article 62. En el termini de sis mesos a comptar des de la promulgació d'aquesta Llei, les entitats comercials o industrials no acollides en la mateixa i que ostentin en llurs rètols o de-

nominació social el nom de Cooperatives, Mutualitats o Sindicats Agrícoles, hauran de procedir al canvi de nom.

Article 63. Tota societat legalment constituïda podrà en tot moment acollir-se als beneficis d'aquesta Llei i usar la denominació «Cooperativa», adaptant els Estatuts a la mateixa.

Article 64. El servei d'estadístiques anirà a càrrec del Departament d'Agricultura i Economia, d'acord amb els models que facilitarà el Consell Superior de la Cooperació.

Article 65. Les Cooperatives estaran obligades:

A trametre al Consell Superior de la Cooperació dintre dels tres primers mesos de l'any, una còpia de la memòria, balanç general i compte de guanys i pèrdues.

Si l'exercici econòmic no es tanca a fi d'any, el termini de tres mesos s'entendrà a comptar de la data de tancament de l'exercici.

A contestar amb tota veracitat totes les preguntes que els siguin fetes pel Consell Superior de la Cooperació sobre les operacions socials realitzades i facilitar la inspecció als funcionaris o persones competents.

Article 66. Totes les entitats que en fer-se el traspàs del Servei de Cooperatives, Sindicats i Mutualitats del Govern a la Generalitat de Catalunya estiguin inscrites al Registre de Cooperatives del «Ministerio de Trabajo y Previsión Social» o altre ministeri s'entendrà que s'acullen als beneficis d'aquesta Llei i n'accepten les obligacions si en el termini de tres mesos no manifesten la seva voluntat en contra.

Article 67. En el termini d'un mes, després de l'aprovació d'aquesta Llei pel Parlament de Catalunya, quedarà establert en el Departament d'Agricultura i Economia el servei de Cooperació i Mutualitat, a càrrec del qual aniran les següents funcions:

- a) Direcció i Secretariat.
- b) Aplicació de la legislació.
- c) Organització, estadística i arxiu.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Les Cooperatives, Sindicats Agrícoles que en el termini d'un any després de la promulgació d'aquesta Llei no s'hi hagin acollit podran continuar fent ús de la denominació corresponent.

Barcelona, 30 de setembre del 1933. — El Conseller Primer, Carles Pi i Sunyer. — El Conseller d'Agricultura i Economia, Pere Mias.

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

El Conseller de Justícia i Dret té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI DEL TRIBUNAL DE CASSACIÓ DE CATALUNYA

TÍTOL I

Organització del Tribunal

Article 1.º El Tribunal de Cassació exerceix la seva jurisdicció en tot el territori de Catalunya. La residència del Tribunal de Cassació és a la ciutat de Barcelona, però ell mateix pot acordar de traslladar-se i actuar temporalment en qualsevol altre lloc de Catalunya.

Article 2.º Constitueixen el Tribunal de Cassació un President i dotze Magistrats. El nombre de Magistrats podrà ésser augmentat per Decret.

Article 3.º El Tribunal de Cassació actua en ple, com a Cambra de Govern i en dues Sales de Justícia, una de civil i una altra de contencioso-administrativa, en les quals funcionaran les seccions que convinguin.

TÍTOL II

De l'elecció del President

Article 4.º Per a elecció de President del Tribunal de Cassació, es constituirà una Assemblea integrada per les persones següents :

1.º Divuit Diputats del Parlament de Catalunya.

2.º El President de la Comissió Jurídica Assessora.

3.º Els Degans dels Collegis d'Advocats de Barcelona, Girona, Lleida, Tortosa, Tarragona, Manresa, Reus, Vic i La Seu d'Urgell. Quan no hi hagi Collegis en alguna d'aquestes localitats, s'entendrà designat l'advocat de la localitat més antic en l'exercici.

4.º El Degà de la Facultat de Dret i Ciències Econòmiques i Socials de la Universitat de Barcelona.

5.º Tres Magistrats del Tribunal de Cassació designats per la Cambra de Govern del mateix Tribunal.

6.º El Procurador de Catalunya.

7.º El President de l'Audiència Territorial de Barcelona.

8.º Els dos Presidents de la Sala de l'Audiència Territorial de Barcelona.

9.º Els Presidents de les altres quatre Audiències de Catalunya.

10. El Degà dels Jutges de Primera Instància de Barcelona.

11. El Degà dels Jutges municipals de Barcelona.

Article 5.º Els Diputats seran designats pel

Parlament, o, si s'escau, per la seva Diputació Permanent.

En cas de vacant o impossibilitat de qualsevol de les persones designades en els números segon, tercer i quart seran substituïdes per aquella que reglamentàriament hagi d'exercir les funcions del càrrec corresponent.

Si en el dia de reunió de l'Assemblea no estessin encara nomenats els Magistrats del Tribunal de Cassació, els tres vots que els corresponen no seran emesos per ningú.

Article 6.º L'Assemblea serà convocada pel President de la Generalitat segons acord del Consell Executiu signat pel Conseller de Justícia i Dret. Entre la convocatòria i la reunió hi haurà un termini de vint dies com a mínim i de trenta dies com a màxim.

L'Assemblea haurà de reunir-se dos mesos abans de finir la magistratura del President del Tribunal, o dintre dels deu dies següents a la data en què per qualsevol causa resti vacant la Presidència.

Article 7.º Cinc dies abans del fixat per a la reunió de l'Assemblea el Departament de Justícia i Dret publicarà al *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* la llista dels electors i la designació del lloc i de l'hora en què haurà de reunir-se l'Assemblea.

Els electors percebran amb càrrec al Pressupost de Justícia, la dieta de 50 ptes. diàries mentre duri la reunió. El que tingui la seva residència fora de Barcelona, rebrà a més una indemnització per despeses de viatge.

Article 8.º La primera Assemblea es reunirà en la Sala de Sessions del Parlament de Catalunya sota la Presidència provisional de la Mesa del Parlament.

Llegida i aprovada la llista d'electors es procedirà a la constitució de la Mesa definitiva de l'Assemblea que estarà composta d'un President, dos Vocals i dos Secretaris.

Prendran part en aquesta votació tots els electors cridats per ordre alfabètic i la Mesa elegida com a definitiva passarà a ocupar el seu lloc, que li serà cedit per la Mesa provisional.

Sí en l'acta de la constitució de l'Assemblea es formulen protestes sobre la representació de qualsevol dels seus membres, seran resoltes per majoria de vots per la mateixa Assemblea sense ulterior recurs.

Fet això l'Assemblea restarà definitivament constituïda.

En les Assemblees que es reuneixin després de constituït el Tribunal de Cassació la seva Sala de Govern actuarà com a Mesa provisional de l'Assemblea.

Article 9.º Constituïda definitivament l'Assemblea es farà la votació d'acord amb les regles següents :

a) Un dels Secretaris anirà cridant un a un, per ordre alfabètic, els electors, els quals votaran a mida que siguin anomenats, remetent la papeleta de votació al President, que la dipositarà a

l'urna. Els membres de la Mesa presidencial votaran en darrer lloc i tancarà la votació el President.

b) La votació serà secreta, per paperetes, cada una de les quals sols podrà contenir un nom. Si alguna papereta té més d'un nom, només valdrà el primer.

c) Terminada la votació, el President farà l'escrutini de les paperetes que tingui a l'urna, una a una, i llegint el nom vàlid que contingui. El resultat de l'escrutini el farà públic el President.

Article 10. L'acta de l'escrutini definitiu serà comunicada al President de la Generalitat, el qual dintre dels tres dies següents designarà el President del Tribunal de Cassació entre qualsevol dels tres que hagin obtingut més vots en la votació de l'Assemblea. Això, no obstant, no podrà designar cap candidat que no hagi obtingut més de la quinta part de vots emesos. El nomenament serà comunicat al Ministre de Justícia de la República.

Article 11. El President del Tribunal de Cassació haurà de tenir més de quaranta anys i reunir les condicions per a ésser Magistrat del mateix Tribunal.

Article 12. La duració del càrrec de President és de deu anys, comptats des del dia següent al de la publicació del Decret de nomenament en el *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

El càrrec de President és reelegible.

TÍTOL III

Del nomenament de Magistrats del Tribunal de Cassació

Article 13. Per a ésser Magistrat cal estar comprès en qualsevol de les següents categories:

Magistrats i Ex-magistrats d'Audiència, de terme o de categoria superior.

Procuradors de Catalunya.

Degans i Ex-degans de Col·legi d'Advocats de Catalunya en poblacions de més de 20,000 habitants.

Catedràtics de la Facultat de Dret i Ciències Econòmiques i Socials.

Advocats en exercici de més de quinze anys en territori de Catalunya, que hagin satisfet per més de cinc anys primera quota.

Notaris amb més de quinze anys d'exercici que hagin servit en els darrers cinc anys plaça de primera categoria a Catalunya.

Homes de Dret i autors d'obres jurídiques de reconegut mèrit.

També podran ésser designats per a formar part de la Sala Contencioso-administrativa, i fins el nombre de tres Magistrats, les persones que hagin estat Ministres de la República o Consellers de la Generalitat i els que siguin funcionaris o ex-funcionaris de les altres categories administratives de la República de Catalunya o dels seus Municipis de més de 20,000 habitants.

Article 14. El nomenament dels Magistrats del Tribunal de Cassació correspon al Consell Executiu de la Generalitat, i es farà per Decret del Conseller de Justícia i Dret.

Per a la provisió de vacants s'establiran quatre torns: tres que correspondran a proposta feta pel Tribunal de Cassació en ple i un quart torn que es

proveirà per oposició directa entre llicenciats en Dret de més de trenta anys.

Per cada vacant a cobrir a proposta del Tribunal de Cassació en ple, aquest farà una terna, i si no hi ha unanimitat en la proposta constituïran la terna els tres noms que obtinguin major nombre de vots.

Les ternes seran presentades per ordre alfabètic i aniran acompanyades d'una sucinta exposició de les condicions i dels mèrits de cada candidat.

Si la terna no fos completa o algun dels proposats no reuneix cap de les condicions necessàries, el Consell podrà tornar la proposta i manar que es faci una nova terna completa.

El Consell Executiu elegirà lliurement dins de la terna proposada.

Article 15. La provisió de les places de Magistrat corresponents a oposició directa serà feta mitjançant exercicis davant d'un Tribunal qualificador, compost del Conseller de Justícia i Dret o d'una persona delegada per ell; del President del Tribunal de Cassació o d'un Magistrat nomenat per ell; d'un Magistrat del Tribunal de Cassació designat per la seva Cambra de Govern; d'un Catedràtic de la Facultat de Dret i Ciències Econòmiques i Socials de la Universitat de Barcelona, designat per la mateixa Facultat; de dos Advocats en exercici, un d'ells designat pel Departament de Justícia i Dret i l'altre per la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Barcelona i del Comissari de Competències de la Generalitat.

Quan assisteixi als exercicis el Conseller de Justícia i Dret serà President del Tribunal, i quan no hi assisteixi personalment ho serà el President del Tribunal de Cassació o el Magistrat delegat per ell.

Els exercicis d'oposició seran teòrics i pràctics i hauran de precisar-se en la corresponent convocatòria. Un dels exercicis haurà d'ésser eliminatori i servirà per a acreditar que el candidat parla i escriu correctament la llengua catalana. El Tribunal, com a resultat dels exercicis, formularà al Consell Executiu de la Generalitat una proposta unipersonal.

En cas d'estimar el Tribunal qualificador que no pot proposar cap opositor, la vacant corresponent serà proveïda segons proposta del Tribunal de Cassació, conforme a l'art. 14.

Article 16. No poden ésser nomenats Magistrats:

- 1.ª Els impeditos físicament o intel·lectual.
- 2.ª Els que estiguin processats per qualsevol delicte.
- 3.ª Els que hagin estat condemnats per delicte que els faci desmerèixer en el concepte del públic.
- 4.ª Els fallits, concursants o suspesos.
- 5.ª Els que per la seva conducta o per l'execució d'actes o per omissions no penables desmereixin en el concepte públic.

Article 17. Està prohibit als Magistrats del Tribunal de Cassació l'exercici per si, per la muller o per interposades persones, de tota mena de negoci, comerç o indústria. Tampoc no poden ésser socis col·lectius, ni gerents, administradors, directors o consellers de Companyies o Societats mercantils o industrials.

La infracció d'aquestes disposicions es considerarà una renúncia del càrrec.

Article 18. El càrrec de Magistrat és incompatible amb l'exercici de l'advocacia i de tot càrrec o funció permanent i retribuïda al servei d'entitat pri-

vada o particular. El Magistrat que incorri en qualsevol d'aquestes causes d'incomptabilitat s'entendrà que renuncia a la Magistratura.

El càrrec de Magistrat també és incompatible amb el de Diputat a les Corts de la República o del Parlament de Catalunya, Alcalde, Conseller, Regidor o qualsevol altre de Corporació pública i amb tot altre càrrec o servei permanent o retribuït, de l'Estat, de la Generalitat o de qualsevol Corporació pública o administrativa. Si el càrrec o servei públic té caràcter transitori, podrà exercitar-lo en comissió de servei.

L'exercici de funcions judicials és justa causa d'exempció pels càrrecs polítics i administratius encara que siguin declarats obligatoris. El Magistrat que accepti un dels esmentats càrrecs permanents i retribuïts o que dintre dels vuit dies següents a la seva proclamació o designació no faci valer la causa d'exempció, serà considerat en excadència voluntària en el càrrec de Magistrat.

Article 19. No podran ésser Magistrats del Tribunal de Cassació els que no hagin complert l'edat de trenta anys.

No podran pertànyer simultàniament al Tribunal de Cassació Magistrats que tinguin entre ells parentiu de consanguinitat fins el quart grau, o d'afinitat fins el segon grau. Altrament restarà sense efecte el nomenament darrer.

El càrrec de Magistrat és compatible amb ésser membre pertanyent a Consells de Cultura, Beneficència, Comissió Jurídica Assessora i altres organismes semblants de designació de la Generalitat o d'una Corporació pública.

Article 20. Els Magistrats tenen l'obligació de posar en coneixement del President del Tribunal de Cassació les circumstàncies d'incompatibilitat que en ells concorrin o que els sobrevinguin. La inobservància d'aquesta obligació serà corregida disciplinàriament.

TÍTOL IV

De les Sales de Justícia

Article 21. La Sala Civil del Tribunal de Cassació coneixerà :

1.º Dels conflictes de competència i jurisdicció entre les Autoritats judicials de Catalunya.

2.º Dels recursos de cassació per infracció de llei o doctrina legal i de les formes essencials del judici en matèria civil, la legislació exclusiva de la qual sigui atribuïda a la Generalitat, inclosos els recursos contra laudes d'amigables componedors, i els interposats pel Ministeri Fiscal, als efectes de sentar o fixar jurisprudència.

3.º Dels recursos extraordinaris de revisió en les mateixes matèries.

4.º Dels recursos en les altres matèries de la competència de la Generalitat, el coneixement dels quals li atribueixin les lleis d'aquesta.

Article 22. La Sala contencioso-administrativa coneixerà :

1.º En instància única, dels recursos contra acords o resolucions del Consell Executiu o contra Decrets i Ordres dels Consellers o contra resolucions d'organismes superiors de l'administració de la Generalitat, dictats en matèria administrativa, la legislació exclusiva de la qual estigui

atribuïda a la mateixa Generalitat, en tant siguin recorribles en via contencioso-administrativa.

2.º De les apel·lacions contra les resolucions recaigudes en recursos contencioso-administratius sobre iguals matèries, promoguts en primera instància davant dels Tribunals inferiors de la jurisdicció contencioso-administrativa existents en el territori de Catalunya.

3.º Dels recursos contra la illegalitat dels actes o disposicions emanats de la Generalitat en l'exercici de la seva potestat reglamentària i contra els seus actes discrecionals constitutius d'excés o desviació de poder.

Article 23. A la Sala civil funcionarà una secció de recursos administratius i coneixerà :

1.º De la darrera instància en recursos sobre qualificació de documents referents al dret privat i català que puguin motivar inscripció en el Registre de la Propietat.

2.º Dels recursos sobre resolucions de caràcter disciplinari que afectin Notaris, Procuradors o Secretaris judicials que exerceixin a Catalunya.

Article 24. Cada una de les Sales de Justícia coneixerà, a més, en única instància de les recusacions que s'interposin contra un o dos dels Magistrats que les componguin.

Article 25. Mentre no es disposi altrament el nombre de Magistrats que compondran la Sala de Justícia, serà de sis Magistrats per la Sala Civil, i de sis Magistrats per la Sala contencioso-administrativa.

La Secció de recursos governatius podrà actuar amb tres Magistrats, i amb aquest nombre funcionarà també la Sala contencioso-administrativa que conegui de recursos la quantia dels quals sigui inferior a 10,000 pessetes.

Les Sales de Justícia actuaran amb assistència de cinc Magistrats.

Article 26. Els Magistrats de les Sales de Justícia actuaran per torn i se supliran recíprocament per tal de completar el nombre de Magistrats necessari per a formar Sala.

En el Tribunal de Cassació no hi hauran Magistrats suplents.

Sempre que les necessitats de l'administració de justícia ho exigeixin, el President del Tribunal sens perjudici de l'assignatura especial de cada un d'ells podrà intercanviar els Magistrats d'una Sala a l'altra.

Article 27. El President del Tribunal té facultats per a modificar la composició de les Sales de Justícia, quan per la competència especial dels Magistrats cregui que, amb el canvi, poden rendir un major servei a l'administració de justícia.

Article 28. Cada Sala elegirà d'entre els seus membres un President que exercirà les funcions durant dos anys.

El càrrec de President de Sala serà reelegible.

Correspon als Presidents de Sala de presidir la Sala de Justícia, dirigir els debats judicials, donar o retirar l'ús de la paraula, mantenir l'ordre i posar en coneixement del President del Tribunal tot el que creguin d'interès, relacionat amb el funcionament de la Sala.

En cas de vacant, malaltia o altre impediment, actuarà com a President de la Sala el seu Magistrat més antic.

TÍTOL V

Del Tribunal de Cassació en ple i de la seva Cambra de Govern.

Article 29. Formen part del ple del Tribunal de Cassació tots els seus Magistrats.

El Tribunal de Cassació es reunirà en ple i es constituirà amb Sala de Justícia.

1.ª Per a resoldre incidents de recusació del President del Tribunal, de President de Sala, o de més de dos Magistrats de Sala de Justícia.

2.ª Per a conèixer dels recursos de responsabilitat civil d'un o més Magistrats del Tribunal de Cassació en l'exercici de llurs funcions.

3.ª Per a informar al Consell Executiu de la Generalitat en audiència prèvia a la resolució dels conflictes de jurisdicció que es plantegin al territori de Catalunya entre els seus Tribunals de Justícia i les autoritats administratives dependents de la Generalitat, conflictes que seran resolts en definitiva pel Consell Executiu de la Generalitat.

Article 30. Correspon també al Tribunal de Cassació reunit en ple:

1.ª La proposta i formació de ternes per a nomenament de Magistrats del Tribunal en els tres primers torns.

2.ª L'estudi i proposta de reformes de l'administració de Justícia en el territori de Catalunya.

3.ª Donar els informes que li siguin demanats, per la Generalitat, sobre les reformes legislatives que es refereixin o es relacionin amb l'Administració de Justícia.

4.ª Deliberar i acordar tots els assumptes que li sotmetin el President o la Cambra de Govern.

Article 31. El Tribunal en ple es reunirà sempre que el convoqui el President o bé ho demanin la quarta part dels seus membres.

El President podrà nomenar un Ponent o una Ponència de Magistrats per tal que preparin un projecte de resolució en l'afer que es sotmeti al Ple.

Els Magistrats que discrepin de la majoria podran demanar que consti llur vot a l'acta o votar per escrit fonamentat que s'hi insertarà.

Article 32. La Cambra del Govern del Tribunal es compon del seu President, dels Presidents de la Sala de Justícia i del Procurador de la Generalitat.

Correspon a la Cambra de Govern:

1.ª Vetllar per l'Administració de Justícia dintre del territori de Catalunya.

2.ª Despatxar els afers atribuïts al Tribunal de Cassació i que no corresponguin a la Sala de Justícia ni a les Seccions.

3.ª Exercir les facultats governatives i disciplinàries sobre els altres Tribunals de Catalunya que li delegui el Tribunal Suprem.

4.ª Donar els informes que li demanin el Govern de la República i la Generalitat sobre l'Administració de Justícia, organització i règim dels Tribunals o sobre assumptes governatius o econòmics d'aquests.

5.ª Donar sobre tots aquests afers els informes que li demani el President.

6.ª Proposar al Govern de la Generalitat el que consideri necessari i convenient en les dites matèries amb relació al territori de Catalunya.

7.ª Proposar a la Generalitat la separació dels empleats de lla dependència del Tribunal que siguin

de lliure nomenament i acordar sobre llur suspensió, sens perjudici de les facultats que sobre aquestes matèries reservi la Llei al Departament de Justícia i Dret.

8.ª Exercir la jurisdicció disciplinària en els casos establerts per les Lleis. Abans de resoldre en afers que es refereixin a persona que formi part de Corporació relacionada amb l'Administració de Justícia haurà de demanar informe a la Corporació afectada.

9.ª Organitzar i dirigir els treballs d'estadística judicial, d'acord amb el Departament de Justícia i Dret.

10. Informar en tot el que es refereix a demarcació territorial judicial, habilitació de locals i dotació de serveis.

11. Designar els Magistrats del Tribunal que juntament amb les altres persones nomenades pel Departament de Justícia i Dret hauran de fallar els concursos que convoqui la Generalitat per a cobrir les vacants que es produeixin de Jutge de primera instància o de Magistrat d'Audiència.

Article 33. La Cambra de Govern es reunirà quan la convoqui el President, que procurarà fer-ho setmanalment.

La Cambra de Govern no queda constituïda sinó en la presència dels seus components o dels qui, en tot cas, substitueixin els absents o impossibilitats d'assistir-hi. Els seus acords seran fonamentats.

TÍTOL VI

Competència del Tribunal de Cassació

Article 34. El Tribunal de Cassació de Catalunya, en les respectives Sales de Justícia coneixerà, amb competència pròpia i exclusiva, dels recursos de cassació per infracció de Llei o doctrina legal i de les formes essencials del judici i de les qüestions contencioso-administratives, tant en apel·lació com en única instància, en matèries la legislació de les quals correspongui a la Generalitat.

La jurisdicció de les Sales de Cassació és improrrogable. La matèria és determinada per l'acció principal exercitada.

Es defensada i en el seu cas promoguda per la Generalitat, la qual actuarà per mitjà del Procurador de Catalunya, amb els drets que es fixaran en una Llei especial.

Article 35. Sempre que sigui preparat per infracció de Llei o de doctrina legal, o interposat per trencament de forma, un recurs de cassació pertanyent a les dites matèries, el Tribunal *a quo*, en tenir preparat, o en admetre el recurs, disposarà d'emplaçament de les parts en judici davant de la Sala civil del Tribunal de Cassació. Aquell Tribunal lliurarà tan sols una certificació, que deurà ésser utilitzada davant del Tribunal de Cassació de Catalunya, o de la Sala de Govern del Tribunal Suprem, segons s'interposi el recurs en un o altre Tribunal.

Article 36. La Sala admetrà el recurs de queixa i en altre cas de cassació per a la seva tramitació, escoltant el Procurador de Catalunya i les parts. Aquests podran plantejar la qüestió de competència per inhibidora, davant de la Sala de Govern del Tribunal Suprem i per declinatoria davant del Tribunal de Cassació de Catalunya. La declinatoria serà tramitada com un incident previ i contra l'auto

resolutori es podrà recórrer davant de la Sala de Govern del Tribunal Suprem.

Si fos promoguda qüestió de competència i la Sala del Civil del Tribunal de Cassació entengués que és incompetent, dictarà auto inhibint-se, que posarà en coneixement de la Sala Civil del Tribunal Suprem.

Resolta per la Sala de Govern del Tribunal Suprem la competència negativa a favor del Tribunal de Cassació de Catalunya, aquest tramitarà i resoldrà el recurs.

Article 37. La Secció de recursos governatius és l'única competent per a resoldre les apel·lacions contra les resolucions del President de l'Audiència del Territori de Catalunya, en recurs sobre qualificació de documents referents al dret privat català que hagin de motivar inscripció en el Registre de la Propietat. Interposada l'apel·lació, el President de l'Audiència farà trametre l'expedient original a la Secció de recursos governatius. Es donarà vista al Fiscal, al Procurador de la Generalitat i a les parts que podran promoure qüestió de competència.

TÍTOL VII

Atribucions del President del Tribunal de Cassació

Article 38. La Generalitat organitzarà una Comissaria de competències formada pel Procurador de Catalunya i per Oficials lletrats que, a més de les altres funcions que se li encomanin, tindrà per missió especial defensar la competència del Tribunal de Cassació en totes les matèries de legislació atribuïdes a la Generalitat.

Quan reiteradament la jurisprudència del Tribunal Suprem envaeixi en forma notòria la competència del Tribunal de Cassació de Catalunya, podrà el Procurador de Catalunya, en interès de la Llei, interposar davant del Tribunal de Garanties constitucionals el recurs corresponent. Si el Tribunal de Garanties entengués que la jurisprudència establerta no és adequada, ho declararà així i la seva resolució constituirà doctrina legal, sense que això, no obstant, es revoquin les resolucions que hagin estat dictades fins aleshores pel Tribunal Suprem en aquella matèria.

Article 39. Correspon al President la direcció i el Govern de règim interior del Tribunal de Cassació, i amb relació al territori de Catalunya té l'exercici de les atribucions i funcions següents:

- 1.ª Complir i fer complir la llei orgànica del poder judicial i les altres que es refereixin al càrrec.
- 2.ª Fer guardar l'ordre degut en els Tribunals als Magistrats, Auxiliars i Subalterns.
- 3.ª Exposar al Consell Executiu de la Generalitat el que estimi necessari o convenient per a la més cumplida administració de justícia.
- 4.ª Rebre i despatxar la correspondència oficial.
- 5.ª Donar curs amb el seu informe a les sol·licituds, queixes i consultes que el Tribunal, les Sales i els Magistrats del mateix, els seus Auxiliars i subalterns adrecin al Conseller de Justícia i Dret de la Generalitat.

6.ª Reunir i presidir el Tribunal en ple i la Cambra de Govern.

7.ª Rebre les excuses d'assistència dels Magistrats, dels Auxiliars i Subalterns, i posar-les en coneixement del President de la Sala a qui correspongui.

8.ª Nomenar els Magistrats que hagin de completar el nombre dels que siguin necessaris per entendre d'algun afer quan no bastin als de la dotació de la Sala, procurant la major igualtat en aquest servei.

9.ª Ordenar que tots els dies hàbils, a l'hora establerta per a celebrar audiència que el Tribunal es distribueixi en Sales de Justícia.

10. Presidir en els casos en què la Llei ho ordeni expressament o quan a ell li sembli qualsevol Sala de Justícia. En estrada, quan presideixi, portarà la paraula sense que ningú més pugui usar-la sense el seu permís.

11. Fer complir llur deure als Magistrats, Auxiliars i subalterns, comunicar-los les ordres que cregui convenients relatives a l'exercici de llurs funcions i amonestar privadament als que es mostrin poc diligents en el compliment de llurs càrrecs.

12. Cridar el Procurador de Catalunya per a fer-li les indicacions que consideri oportunes per a la millor administració de Justícia, relatives a ell i als seus subordinats.

13. Posar a coneixement de qui correspongui les faltes dels Magistrats que donin lloc a correccions disciplinàries i del Tribunal competent als delictes que cometin en l'exercici de llurs funcions.

14. Donar compte a la Generalitat de les vacants que ocorrin en el Tribunal de Cassació i de l'entrada i sortida dels seus Magistrats i Auxiliars que siguin nomenats, jubilats, destituïts o usin de llicència.

15. Escoltar les queixes referents a l'Administració de Justícia que li facin els interessats per retard dels negocis judicials, adoptar les providències que estiguin dins de les seves facultats i posar-ho a coneixement de la Sala respectiva quan la gravetat de l'assumpte ho requereixi.

16. Donar llicència per absentar-se i separar lliurement els dependents de la Secretaria i exercir pel que toca al seu nomenament i al dels subalterns les facultats que les Lleis i els Reglaments li concedeixin.

17. Dictar les mides que siguin necessàries o convenients per al bon ordre i conservació dels arxius i biblioteques dels Tribunals de Catalunya.

18. Avisar quan no pugui assistir a la reunió del Tribunal als que hagin d'ocupar el seu lloc.

Article 40. Tindrà també el President del Tribunal de Cassació:

1.ª La facultat de demanar per si, directament als Presidents de les Audiències, Tribunals i Jutjats del territori de Catalunya els plets o expedients que estiguin finits o portats completament a execució quan això interessi a l'Administració de Justícia o a la Generalitat, i retornar-los al Tribunal o Jutjat d'on procedeixin de seguida que estigui fet l'examen que hagi motivat la reclamació.

2.ª La facultat de disposar visites d'inspecció per tal d'examinar l'estat de l'Administració de Justícia en qualsevol Audiència, Tribunal o Jutjats del territori de Catalunya, quan hi hagi motius fonamentats per a fer-ho i després d'escoltar la Cambra de Govern.

Article 41. Correspon al President: La inspec-

ció i vigilància sobre les Audiències, Tribunals i Jutjats que actuen en el territori de Catalunya i sobre el compliment de llurs deures per part dels Magistrats i Jutges en la forma i amb les facultats que disposin les Lleis.

Així mateix, d'acord amb la Cambra de Govern exercirà les facultats que les lleis atorguin al Tribunal de Cassació en tot el referent a ascensos i trasllats dels Magistrats i Jutges del territori.

Article 42. El President del Tribunal de Cassació és l'òrgan de relació entre el Tribunal de la República i les Autoritats judicials de Catalunya.

El President del Tribunal podrà comunicar amb el Govern de la República per conducte del President de la Generalitat de Catalunya.

Article 43. En cas de vacant, malaltia, absència o altre impediment justificat, exercirà les funcions pròpies del càrrec el President de Sala més antic.

TÍTOL VIII

Honors i drets dels Magistrats

Article 44. Els Magistrats del Tribunal de Cassació tindran el tractament d'Excellència.

Llurs vestits i insígnies seran la toga i la placa. El President usará medalla i placa.

Article 45. La presa de possessió dels Magistrats del Tribunal de Cassació, es farà davant el Tribunal en ple, i en el mateix acte faran l'oportuna promesa de complir i fer complir les lleis i d'administrar justícia rectament.

Article 46. Els Magistrats del Tribunal de Cassació tindran una dotació de 25,000 pessetes l'any. Els Presidents de Sala de Justícia tindran 5,000 pessetes més, per despeses de representació. El President del Tribunal tindrà 30,000 pessetes de dotació i 20,000 pessetes més, per despeses de representació.

Els Magistrats del Tribunal de Cassació són inamovibles. El President ho és igualment per la duració del càrrec. Podran demanar l'excedència voluntària sense sou per un temps que no pot ésser inferior a un any. L'excedència forçosa es produirà en els casos determinats per la Llei i donarà dret a les dues terceres parts del sou.

Article 47. Els Magistrats que s'inutilitzin físicament o intel·lectualment pel servei seran jubilats. Ho seran igualment els que hagin complert 70 anys. Podran ésser jubilats els que passin de 65 anys. La Llei fixarà les condicions de la jubilació i els drets dels Magistrats jubilats segons els casos.

La separació o la suspensió dels Magistrats del Tribunal de Cassació sols podran decretar-se per resolució del Tribunal en ple, constituït en Sala de Justícia per les causes establertes en les Lleis, amb audiència per escrit, de l'interessat.

Article 48. Els Magistrats del Tribunal de Cassació tenen el deure de residència i no poden absentar-se sense permís o llicència del President del Tribunal, que podrà concedir-lo per raó de malaltia, o per assumptes personals, en aquest últim

cas, mentre no hi hagi perjudici per al bon funcionament del Tribunal.

No es consideraran absències les sortides que puguin fer els Magistrats després del despatx del dissabte fins a la represa del proper dia de treball. Cada Magistrat té dret a llicència per assumptes propis, fins a 30 dies, cada any, amb el sou sencer.

TÍTOL IX

Auxiliars i subalterns del Tribunal de Cassació

Article 49. Al Tribunal de Cassació hi haurà un Secretari de Govern i dos Secretaris judicials, un per cada Sala de Justícia. Tots ells estaran a sou. Un Decret fixarà la forma de provisió.

Per a ésser Secretari judicial del Tribunal de Cassació cal tenir vint-i-cinc anys, llicenciat en Dret, no estar inclòs en causa d'incapacitat o d'incompatibilitat i reunir les condicions especials que fixi un Reglament.

Article 50. Al Tribunal de Cassació hi haurà els Oficials de Secretari que exigeixin les conveniències del servei, les condicions i el sou dels quals seran fixats per un Reglament.

També hi haurà al Tribunal un Arxiver que tindrà cura de la custòdia, ordenació i conservació dels documents, lliurarà certificats dels que es trobin en l'arxiu i tindrà al seu càrrec la Biblioteca del Tribunal.

Article 51. Per a ésser subalterns del Tribunal de Cassació cal tenir vint-i-cinc anys, saber llegir i escriure, tenir bona conducta i no haver sofert condemna. El nomenament de subalterns correspon al President.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. La primera elecció de President del Tribunal de Cassació tindrà lloc dintre dels dos mesos següents a l'aprovació d'aquesta Llei.

Segona. La primera provisió pel que toca a sis de les nou places de Magistrat de designació per terna es farà sobre sis ternes que proposarà la mateixa Assemblea reunida per a la primera elecció del President del Tribunal de Cassació. Un mateix nom podrà figurar en més d'una terna, però entre les sis ternes sumades hauran de comprendre dotze o més noms. Cada terna serà objecte d'una votació per l'Assemblea i la constituïran les tres persones que hagin obtingut més vots en aquella votació.

Tercera. Dintre del mes següent a la seva elecció, el President del Tribunal de Cassació convocarà exercicis per a la primera provisió de les tres places de Magistrat per oposició directa.

Entre la convocatòria i la pràctica dels exercicis transcorreran almenys dos mesos. Per aquesta vegada el Tribunal qualificador podrà fer proposta de fins a tres noms posats per rigorós ordre de mèrit, segons el resultat de les oposicions.

Quarta. Els altres tres Magistrats de nomenament per terna seran nomenats en la forma que disposa aquesta Llei.

Barcelona, 2 d'octubre del 1933. — El Conseller Primer, Carles Pi i Sunyer. — El Conseller de Justícia i Dret, Pere Corominas.